

ส่วนที่ 2

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์
โครงการวิจัยทุนอุดหนุนวิจัย มก. ปีงบประมาณ 2553

โครงการวิจัยรหัส ว-ท(ด)23.53

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตก๊าซไฮโดรเจนทางชีวภาพ โดยใช้ระบบเพาะเลี้ยงเชือแบบกึ่งต่อเนื่อง

Improvement Bio-Hydrogen Production using semi-continuous system

(1) เลอลักษณ์ จิตรดอน,

(1) Lerluck Chitradon,

บทคัดย่อ

รองศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ จิตรดอน 1*

Associate Professor Dr. Lerluck Chitradon1

บทคัดย่อ

ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงระบบการผลิตพลังงานไฮโดรเจนจาก *Rubrivivax gelatinosus* SB24 โดยใช้ระบบการเพาะเลี้ยงเชลล์แบบกึ่งต่อเนื่องทั้งแบบ repeated batch และ repeated fed batch และระบบที่ดีที่สุด คือ repeated batch ที่มีการถ่ายเทสารละลายทุกๆ 96 ชั่วโมง ปริมาณสารละลายถ่ายเทเข้า-ออก คือ 25-50% ให้เวลาในการผลิตก๊าซนานขึ้นจาก 96 ชม.เป็น 365 ชม. การผลิตไฮโดรเจนสะสมมากขึ้น 3 เท่า ของการเพาะเลี้ยงแบบเบ็ดเสร็จ ปริมาณสารละลายเดิมเข้า-ออก และเวลาในการถ่ายเทสารละลายมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการผลิตก๊าซไฮโดรเจน

ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตก๊าซไฮโดรเจนและภาระเจริญ ของแบคทีเรีย *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ที่ใช้กำหนดค่าในการเพาะเลี้ยงเชลล์แบบกึ่งต่อเนื่องทั้งแบบ repeated batch และ repeated fed batch ได้แก่ อายุเชือกเริ่มต้นในช่วง late log phase ปริมาณเชลล์เริ่มต้น 0.21 มก.เชลล์แห้ง/ มล., ความเข้มแสง 5,000-7,000 สักส์ และปริมาณแหล่งไนโตรเจนที่จำกัด 0.5-5 mM จากการกำหนดปัจจัยต่างๆ ข้างต้น เมื่อเพาะเลี้ยงแบบเบ็ดเสร็จ (batch) *Rubrivivax gelatinosus* SB24 เริ่มผลิตก๊าซใน ชม.ที่ 24 ผลิตก๊าซได้นานเพียง 96 แล้วเริ่มข้าลงและหยุดในชม.ที่ 120 ผลิตไฮโดรเจนสะสมได้ 450-500 มล. ที่ ชม.ที่ 96

ระบบการผลิตก๊าซที่ได้ผลดีที่สุด คือระบบกึ่งต่อเนื่องแบบ repeated batch โดยกำหนดปริมาณการถ่ายเทสารละลาย 50% ทุกรอบ พบร่วมแบบที่เรียกผลิตก๊าซได้ต่อเนื่อง ข้อได้เปรียบ คือ ลดภาระการผลิตคงที่ในทุกๆ รอบ แม้จะมีระยะเวลาที่ช่วงการผลิตก๊าซในแต่ละรอบหลังจากถ่ายเทสารละลายเฉลี่ย 40 ชม. ในชม.ที่ 365 ชม.(สัมสรอบที่ 3) ได้ไฮโดรเจนสะสมมากกว่า 1,300 มล. เล็กน้อย ซึ่งมากกว่าระบบเบ็ดเสร็จ 3 เท่า และยังสรุปว่า หากถ่ายเทสารละลายทุกๆ 96 ชั่วโมงโดยไม่รอให้หยุดการผลิตไฮโดรเจนในแต่ละรอบ โดยใช้ปริมาณการถ่ายเทสารละลาย 25% จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฮโดรเจน เนื่องจากให้ผลในการลดระยะเวลาที่ช่วงการผลิตก๊าซในแต่ละรอบลง 19 ชม.

ຄໍາສຳຄັນ : ການເພີ່ມປະສົກທີ່ກາພ , ການຜລິດໄອໂດຣຈັນ , ໄອໂດຣຈັນຫົວກາພ , ພັບທີ່ເຮີຍສັງເຄຣະໜີແສງ , ຮະບັບເພາະເລື້ອງແບບກົ່ງຕ່ອນືອງ

ABSTRACT

ABSTRACT

We were successful in improving the bio-hydrogen production from *Rubrivivax gelatinosus* SB24 by semi-continuous cultivation either repeated batch or repeated fed batch. The best system was repeated batch cultivation that volume of solution feeding in and out was 25-50% every 96 h. Hydrogen was continuously produced. At 365 h, accumulated hydrogen 3 times higher than that from batch cultivation. Volume of solution feeding in and out was important.

Factors affecting hydrogen production and growth of this bacterial strain in semi-continuous cultivation were inoculum age at late log phase with initial inoculum size of 0.21 mg DCW/mL including 5,000-7,000 lux light intensity and a limited nitrogen source, 0.5-5 mM. In batch culture under the above conditions, *Rubrivivax gelatinosus* SB24 produced 400-500 mL cumulative H₂. Rate of production reduced in 96 h and stopped at 120 h.

The best semi-continuous system for H₂ production was repeated batch. Under the prescribed conditions, using 50% of cell suspension-feeding out and fresh medium-feeding in at 96 h, gave the best results in improving the biohydrogen production. The bacteria continuously produced biohydrogen upto 365 h with the highest H₂ accumulated. Advantages of this semi-continuous system was that the rates of biohydrogen production was constant in each cycle, though there was a lag time of H₂ production after new medium was added, average 40 h in each cycle. Cumulative H₂ at the end of 3rd cycle, 365 h, was slightly higher than 1,300 mL which was 3 times higher than those from batch cultivation. We also found that decreasing volume of the solution feeding in and out to 25%, the lag time of biohydrogen production in each cycle could be 19 h shortened.

Using repeated fed batch cultivation with 5% fresh medium added at every 96 h, hydrogen was also continuously produced until 313 h. Cumulative H₂, 800 mL was obtained at 313 h. No H₂ was produced in the 4th cycle, though, fresh medium was added at 288 h. There was no lag time after new medium was added. However, rate of H₂ production was 50% decreased in each cycle. Biohydrogen production at the end of the 3rd cycle by this repeated fed batch system was 2 times better than that from the batch cultivation, but 1.6 times less than that from the former repeated batch one.

However, We are concerning on scaling up the repeated batch cultivation using our 6-10 litre designed photobioreactor in order to improve the biohydrogen production.

Key words : Improvement efficiency , Hydrogen production , Biohydrogen , Phototrophic bacteria , Repeated batch , Repeated fed batch

(1) ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ บางเขน

(1) Faculty of Science

ส่วนที่ 2

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์
โครงการวิจัยทุนอุดหนุนวิจัย มก. ปีงบประมาณ 2553
โครงการวิจัยรหัส ว-ท(ด)23.53

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตก๊าซไฮโดรเจนทางชีวภาพ
โดยใช้ระบบเพาะเลี้ยงเชือแบบกึ่งต่อเนื่อง

Improvement Bio-Hydrogen Production Using Semi-continuous System

รองศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ จิตรดอน^{1*}

Associate Professor Dr. Lerluck Chitradon¹

บทคัดย่อ

ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงระบบการผลิตพลังงานไฮโดรเจนจาก *Rubrivivax gelatinosus* SB24 โดยใช้ระบบการเพาะเลี้ยงเชือแบบกึ่งต่อเนื่องทั้งแบบ repeated batch และ repeated fed batch และระบบที่ดีที่สุด คือ repeated batch ที่มีการถ่ายเทสารละลายน้ำ 96 ชั่วโมง ปริมาณสารละลายน้ำถ่ายเทเข้า-ออก คือ 25-50% ให้เวลาในการผลิตก๊าซนานขึ้นจาก 96 ชม.เป็น 365 ชม. การผลิตไฮโดรเจนจะมากขึ้น 3 เท่า ของการเพาะเลี้ยงแบบเบ็ดเสร็จ ปริมาณสารละลายน้ำถ่ายเทเข้า-ออก และเวลาในการถ่ายเทสารละลามีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการผลิตก๊าซไฮโดรเจน

ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตก๊าซไฮโดรเจนและการจริญ ของแบคทีเรีย *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ที่ใช้กำหนดค่าในการเพาะเลี้ยงเชือแบบกึ่งต่อเนื่องทั้งแบบ repeated batch และ repeated fed batch ได้แก่ อายุเชือเริ่มต้นในช่วง late log phase ปริมาณเชือเริ่มต้น 0.21 มก.เชือแห้ง/มล., ความเข้มแสง 5,000-7,000 ลักซ์ และปริมาณแหล่งไนโตรเจนที่จำกัด 0.5-5 mM จากการกำหนดปัจจัยต่างๆ ข้างต้น เมื่อเพาะเลี้ยงแบบเบ็ดเสร็จ (batch) *Rubrivivax gelatinosus* SB24 เวิ่งผลิตก๊าซใน ชม.ที่ 24 ผลิตก๊าซได้นานเพียง 96 แล้ว เริ่มหაลงและหยุดใน ชม.ที่ 120 ผลิตไฮโดรเจนจะได้ 450-500 มล. ที่ ชม.ที่ 96

ระบบการผลิตก๊าซที่ได้ผลดีที่สุด คือระบบกึ่งต่อเนื่องแบบ repeated batch โดยกำหนดปริมาณการถ่ายเทสารละลายน้ำ 50% ทุกรอบ พนับว่าแบคทีเรียผลิตก๊าซได้ต่อเนื่อง ข้อได้เปรียบ คือ อัตราการผลิตคงที่ในทุกๆ รอบ แม้จะมีระยะเวลาที่ช่วงการผลิตก๊าซในแต่ละรอบหลังจากถ่ายเทสารละลายน้ำเพียง 40 ชม. ใน ชม.ที่ 365 ชม. (สิ้นสุดรอบที่ 3) ได้ไฮโดรเจนจะมากกว่า 1,300 มล. เท่านั้นอย่างมากกว่าระบบเบ็ดเสร็จ 3 เท่า และยังสรุปว่า หากถ่ายเทสารละลายน้ำ 96 ชั่วโมงโดยไม่รอให้หยุดการผลิตไฮโดรเจนในแต่ละรอบ โดยใช้ปริมาณการถ่ายเทสารละลายน้ำ 25% จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฮโดรเจน เนื่องจากให้ผลในการลดระยะเวลาที่ช่วงการผลิตก๊าซในแต่ละรอบลง 19 ชม.

¹⁾ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Microbiology, Faculty of Science, Kasetsart University

เมื่อใช้ระบบกึ่งต่อเนื่องแบบ repeated fed batch ที่อัตราการเติมอาหารใหม่ 5% ทุก 96 ชม. พบว่า แบคทีเรียสามารถผลิตแก๊สชีวภาพได้ต่อเนื่อง โดยไม่มีระยะเวลาที่ชงขั้นการผลิตแก๊สชีวภาพในแต่ละรอบที่เติมอาหารใหม่ แต่อัตราการผลิตในรอบที่ 2 และ 3 ลดลงร้อยละ 50% และหยุดผลิตในช.m.ที่ 313 (สิ้นสุดรอบที่ 3) แม้จะเติมอาหารใหม่ในช.m.ที่ 288 ก็ไม่พบการผลิตไฮโดรเจนอีกในรอบที่ 4 ได้ไฮโดรเจนสะสมทั้งหมดเฉลี่ย 800 mL ซึ่งมากกว่าการเลี้ยงแบบ batch เกือบ 2 เท่า แต่น้อยกว่าระบบ repeated batch 1.6 เท่า

อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้วิจัยได้พิจารณาถึงการศึกษาผลของการขยายขนาดการผลิตไฮโดรเจนในถัง reactor ที่ได้ออกแบบไว้ ขนาด 6-10 ลิตร ด้วยระบบกึ่งต่อเนื่อง แบบ repeated batch เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฮโดรเจนทางชีวภาพต่อไป

คำสำคัญ: การเพิ่มประสิทธิภาพ, การผลิตไฮโดรเจน, ไฮโดรเจนชีวภาพ, แบคทีเรียส์คาวานห์แสง, ระบบ
มาตราเลี้ยงแบบกึ่งต่อเนื่อง

ABSTRACT

We were successful in improving the bio-hydrogen production from *Rubrivivax gelatinosus* SB24 by semi-continuous cultivation either repeated batch or repeated fed batch. The best system was repeated batch cultivation that volume of solution feeding in and out was 25-50% every 96 h. Hydrogen was continuously produced. At 365 h, accumulated hydrogen 3 times higher than that from batch cultivation. Volume of solution feeding in and out was important.

Factors affecting hydrogen production and growth of this bacterial strain in semi-continuous cultivation were inoculum age at late log phase with initial inoculum size of 0.21 mg DCW/mL including 5,000-7,000 lux light intensity and a limited nitrogen source, 0.5-5 mM. In batch culture under the above conditions, *Rubrivivax gelatinosus* SB24 produced 400-500 mL cumulative H₂. Rate of production reduced in 96 h and stopped at 120 h.

The best semi-continuous system for H₂ production was repeated batch. Under the prescribed conditions, using 50% of cell suspension-feeding out and fresh medium-feeding in at 96 h, gave the best results in improving the biohydrogen production. The bacteria continuously produced biohydrogen upto 365 h with the highest H₂ accumulated. Advantages of this semi-continuous system was that the rates of biohydrogen production was constant in each cycle, though there was a lag time of H₂ production after new medium was added, average 40 h in each cycle. Cumulative H₂ at the end of 3rd cycle, 365 h, was slightly higher than 1,300 mL which was 3 times higher than those from batch cultivation. We also found that decreasing volume of the solution feeding in and out to 25%, the lag time of biohydrogen production in each cycle could be 19 h shortened.

Using repeated fed batch cultivation with 5% fresh medium added at every 96 h, hydrogen was also continuously produced until 313 h. Cumulative H₂, 800 mL was obtained at 313 h. No H₂ was produced in the 4th cycle, though, fresh medium was added at 288 h. There was no lag time after new medium was added. However, rate of H₂ production was 50% decreased in each cycle. Biohydrogen production at the end of the 3rd cycle by this repeated fed batch system was 2 times better than that from the batch cultivation, but 1.6 times less than that from the former repeated batch one.

However, We are concerning on scaling up the repeated batch cultivation using our 6-10 litre designed photobioreactor in order to improve the biohydrogen production.

Keywords : Improvement efficiency, Hydrogen production, Biohydrogen, Phototrophic bacteria, Repeated batch, Repeated fed batch

บทนำ

พลังงาน เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญต่อการดำรงชีวิต พานิชย์ เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงความมั่นคง ของประเทศ ประเทศไทยมีความต้องการใช้พลังงานปีลากว่า 9 แสนล้านบาท โดยเป็นพลังงานไฟฟ้ากว่า 1,800 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อกัน มีอัตราเพิ่มขึ้น 6-8 % และนำเข้าพลังงานปีลากลางๆ 7 แสนล้านบาท นอกจากนี้ยังมีอัตราการขยายตัวของความต้องการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นถึงกว่า 14 % ซึ่งสูงสุดในทวีปเอเชีย และประเทศไทยยังต้องพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศสูงถึง 70 % โดยก้าวchromatid เป็นพลังงานที่พบในประเทศไทยมากที่สุด มีปริมาณสำรองที่พบแล้วเพียง 2,188 ล้านบาร์เรล ในขณะที่คนไทยมีความต้องการใช้ ก้าว chromatid ถึงปีละ 147 ล้านบาร์เรล ซึ่งจะสามารถใช้ก้าวchromatid ได้อีกไม่ถึง 15 ปี สงผลให้ประเทศไทยเข้าสู่ วิกฤตด้านพลังงานจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องตระหนักและมีสติในการใช้พลังงาน

ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาค้นคว้า เสาแสวงหาพลังงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแหล่ง พลังงานทดแทนในอนาคต ทางเลือกหนึ่งของแหล่งพลังงานทดแทนในอนาคต ก็คือ ก้าวไออกไซด์เจน ซึ่งเป็น เชื้อเพลิงที่สะอาด (Clean fuel) ไม่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษ เนื่องจากในกระบวนการเผาไหม้มีด้วยก้าวไออกไซด์เจน นั้นได้เพียงน้ำและพลังงานความร้อนเป็นผลิตภัณฑ์เท่านั้น โดยกระบวนการทางชีวภาพในการผลิตก้าว ไออกไซด์เจนโดยใช้จุลินทรีย์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งจุลินทรีย์เหล่านี้ยังมีความสามารถในการ ใช้สารอินทรีย์เป็นสารเริ่มต้นได้หลายชนิด เช่น กรดอินทรีย์, สารประกอบชั้ลเฟอร์ เป็นต้น

จากการที่หัวหน้าโครงการวิจัยได้เคยศึกษากระบวนการผลิตก้าวไออกไซด์เจนโดยแบคทีเรียกลุ่ม Anoxygenic photosynthetic bacteria มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 พบว่า เป็นแบคทีเรียที่มีศักยภาพสูงที่จะ นำมาใช้เพื่อผลิตพลังงานดังกล่าวได้จำนวนมากพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยใช้แบคทีเรียสั่งเคราะห์ แสงกลุ่ม Non-sulfur purple Phototroph เช่น *Rhodopseudomonas sphaeroides Rhodocyclus*

gelatinosus, *Rubrivivax gelatinosa* และ *R. palustris* (Takahashi, et al., 1979, 1980, 1981; Okuda, et al., 1980, 1981; Watanabe, et al., 1980, 1981; Yoneyama, et al., 1981, 1982, 1983; Buranakarl, et al., 1982, 1984, 1985, 1986 a,b,c, 1988; Mahakhan, et al., 2005) เช่นเดียวกับที่สนใจศึกษาโดยนักวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ด้วยเช่นเดียวกับที่สนใจศึกษาโดยนักวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ด้วย (Barbosa, et al., 2001) นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาต่อถึงการผลิตก๊าซไออกไซด์เจนจากการใช้แบ่งดิบชนิดต่าง ๆ (Ngmjareounwong, et al., 2003, 2005) รวมถึงการใช้แบ่งสุกชนิดต่าง ๆ และน้ำทึบประเททแบ่งมาเป็นแหล่งให้อิเล็กตรอน (Chitradon, L., et al., 2008; Dechprae, N., et al., 2010a, b; Channarong, W. et al., 2010) อย่างไรก็ตามการทดลองที่ผ่านมา แม้จะสามารถขยายขนาดการผลิตได้ด้วยถังหมักขนาด 10 ลิตร แต่เป็นการผลิตก๊าซด้วยระบบ Batch ซึ่งไม่มีความต่อเนื่อง

คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความเป็นไปได้ในการประยุกต์เทคโนโลยีการผลิตแบบ semi-continuous เข้ามาพัฒนาการผลิตก๊าซไออกไซด์เจนโดยแบคทีเรียซึ่งเป็นวิธีทางชีวภาพนี้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพขึ้น ในการศึกษาเบื้องต้นในปี งบประมาณ พ.ศ.2551 ที่ผ่านมา ผลการทดลองในระดับห้องปฏิบัติการเห็นความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาการผลิตก๊าซไออกไซด์เจนทางชีวภาพนี้ โดยใช้ระบบกึ่งต่อเนื่อง แต่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดการผลิตในระดับห้องปฏิบัติการที่มีขนาดเล็ก ผลการทดลองติดตามได้แต่ในระยะช่วงไม่ถึงต้น (initial rate of production) และ เมื่อใช้ถังหมักแบบขนาดใหญ่เลย คือ 6 ลิตร พบร้า มีคุณภาพดี แต่เมื่อออกจากถังหมักที่ออกแบบเองยังไม่เหมาะสมกับการประยุกต์มาใช้ระบบกึ่งต่อเนื่อง เช่น ความไม่เหมาะสมในการถ่ายเทของเหลวเข้าและออกจากถังหมัก ปัญหาการปนเปื้อน (contaminate) จากจุลทรรศที่เราไม่ต้องการเมื่อมีการถ่ายเทของเหลวช้านลายหน ดังนั้น คณะผู้วิจัย จึงขอเสนอโครงการวิจัย เพื่อศึกษาและทดลองการผลิตก๊าซไออกไซด์เจนแบบกึ่งต่อเนื่อง (semi-continuous) เพื่อศึกษาระบบที่เหมาะสมรวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมนำเสนอภาวะที่เหมาะสม โดยใช้ขนาดบรรจุ 1.7 ลิตรและความเป็นไปได้ในการขยายขนาดบรรจุ เป็น 6-10 ลิตร

วิธีวิจัย

การผลิตก๊าซไออกไซด์เจนด้วยวิธีการหมักแบบ Batch fermentation โดยแบคทีเรียสังเคราะห์แสงในถังหมักขนาด 1.7 ลิตร (roux flask)

ในการผลิตไออกไซด์เจนด้วยการเพาะเลี้ยงเชื้อด้วยระบบกึ่งต่อเนื่อง ทั้งระบบ repeated batch และระบบ repeated-fed batch cultivation มีปัจจัยหรือพารามิเตอร์ที่มีสำคัญที่ต้องกำหนดต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเจริญและกลไกการผลิตก๊าซไออกไซด์เจน เช่น ปริมาณเชื้อริบบิลต์ (starter culture), อายุของเชื้อริบบิลต์, ปริมาณอาหารใหม่ (fresh medium) ที่จะเติมเข้าไปแทนที่ปริมาณ cell suspension ที่จะเข้าออกจาก reactor, เวลาที่จะถ่ายเทสารละลาย นั้นคือช่วงอายุของเชื้อในการเจริญ, องค์ประกอบของอาหารใหม่ที่จะใส่เข้าไป (โดยเฉพาะองค์ประกอบที่มีผลยับยั้งกลไกการผลิตก๊าซ รวมทั้งความเข้มแสงเมื่อเริ่มการเพาะเลี้ยงในอาหารใหม่

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่อไปนี้ต่อการเจริญและกลไกการผลิตไฮโดรเจน:

1.1 อายุของเชื้อเริ่มต้น โดยเลือกเวลาที่เชื้อเจริญในช่วง log phase จากความรู้เรื่อง growth curve ที่มีอยู่แล้ว พิจารณาจากอัตราการเจริญ และอัตราการเจริญจำเพาะ (μ)

วัดการเจริญที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร และคำนวณอัตราการเจริญค่า (I_{660}) รวมถึงอัตราการเจริญจำเพาะ (μ) วัดปริมาณก้าชไฮโดรเจนที่ผลิตได้ โดยวัดทุกๆ 6 ชั่วโมง จนกว่าจะหยุดผลิตไฮโดรเจน

1.2 ปริมาณเชื้อเริ่มต้น (starter culture) ต่อการผลิตไฮโดรเจน โดยกำหนดปริมาณเชื้อเริ่มต้น 2 ค่า OD_{660} นาโนเมตร 0.25 และ 0.5 ซึ่งเท่ากับจำนวนเซลล์เท่ากับ 0.105 และ 0.21 mg DCW/mL ใช้ปริมาณ 10% (v/v) ของปริมาตรการหมัก (working volume) เปรียบเทียบการเจริญ ลักษณะและปริมาณของการผลิตไฮโดรเจน

1.3 ปริมาณแหล่งไนโตรเจน (L-glutamic acid) ต่อการผลิตไฮโดรเจน โดยเปรียบเทียบปริมาณกรดกลูตامิกที่ต่างๆ กัน 2 ค่า คือ 5.0 mM และ 0.5 mM มีแหล่งคาร์บอนและแหล่งอิเล็กตรอน คือ DL-malic acid เปรียบเทียบการเจริญและการผลิตไฮโดรเจน

1.4 ความเข้มแสงต่อการผลิตไฮโดรเจน การทดลองงี้แสดงถึงความเข้มต่างๆ ตั้งแต่ 1,100; 1,400; 3,200; 3,500; 5,000; 6,000 และ 7,200 ลักซ์ เปรียบเทียบการเจริญและการผลิตไฮโดรเจน ทุกการทดลองศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญและการผลิตไฮโดรเจน โดยแบ่งที่เรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ภายใต้สภาวะไม่มีออกซิเจน ที่ควบคุมอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ใน photobioreactor ขนาด 1.7 ลิตร มีกรดมาลิก และกรดกลูตามิก เป็นแหล่งอิเล็กตรอน แหล่งคาร์บอน และแหล่งไนโตรเจน ตามลำดับ

อาหารเลี้ยงแบคทีเรียสังเคราะห์แสงผ่านการผ่าเชื้อภายในตัวของตัวเอง ที่ความดัน 15 บอนเดอร์ต่อตารางนิ้ว ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

2) ทดลองผลิตไฮโดรเจนแบบกึ่งต่อเนื่อง โดยกำหนดปัจจัยตามข้อ 1)

1. อุปกรณ์วิธีการทดลอง

1.1 แบคทีเรียสังเคราะห์แสง

แบคทีเรียสังเคราะห์แสงสายพันธุ์ที่คัดแยกได้ในประเทศไทย คือ สายพันธุ์ *Rubrivivax gelatinosus* SB24

1.2 อาหารเลี้ยงเชื้อ

อาหารเหลวเลี้ยงแบคทีเรียสังเคราะห์แสงที่ใช้ คือ Minimal medium of Ormerod's (Ormerod et al, 1961) ที่แหล่งคาร์บอนและแหล่งให้อิเล็กตรอน เป็นกรดอินทรีย์โดยใช้ DL-Malic acid และ L-Glutamic acid monosodium salt เป็นแหล่งไนโตรเจน พีเอช (pH) ของอาหารเลี้ยงเชื้อเท่ากับ 6.8 ใน

Photobioreactor ที่เป็น Roux flask ปริมาตรอาหารเริ่มต้น vary ตามการทดลองแต่ให้ปริมาตรสุดท้ายเท่ากับ 1.7 ลิตรเสมอ

1.3 การเตรียมเชื้อเริ่มต้น (starter culture)

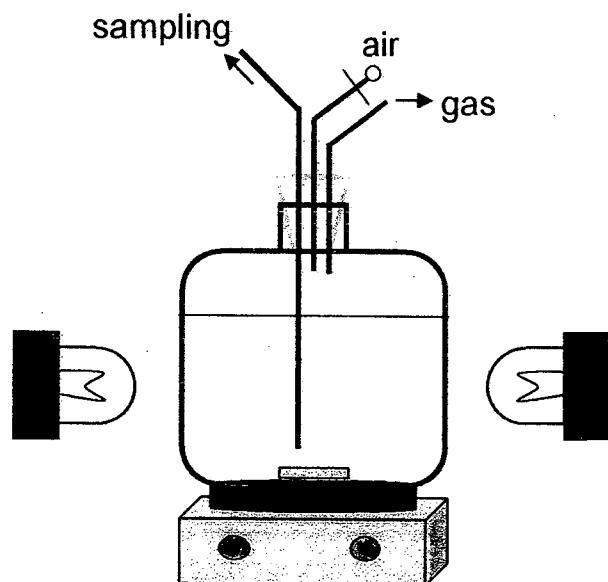
เชื้อเริ่มต้นเป็นแบคทีเรียบวิสุทธิ์ที่เจริญในอาหารเหลว Ormerod's ที่มี Malic acid 30 mM เป็นแหล่งคาร์บอนและแหล่งให้อิเล็กตรอน และ Glutamic acid 5 mM เป็นแหล่งไนโตรเจน อายุ 39-42 ชั่วโมง คือ เจริญในระหว่างระยะ middle logarithmic phase ถึง late logarithmic phase

ล้างเซลล์ด้วย normal saline 2 ครั้ง โดยปั่นให้ยังด้วยเครื่องปั่นหรือ centrifuge (refrigerated centrifuge) ที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เพื่อให้ปราศจากสารอาหาร

Suspend ตะกอนเซลล์ในอาหารเหลว Minimal Ormerod's ที่ปราศจากแหล่งคาร์บอนและแหล่งไนโตรเจน ให้ได้ cell suspension เท่ากับ 0.5 เม็ดต่อวัตต์ที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร ด้วยเครื่อง UNICO 2802 UV/VIS spectrophotometer

1.4 การเพาะเลี้ยงแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสงใน Photobioreactor (Roux flask) ขนาด 1.7 ลิตร

เติมเซลล์เริ่มต้นที่เตรียมได้ในข้อ 1.3 ลงในอาหารที่เตรียมไว้ในข้อ 1.2 (แสดงดังภาพที่ 1) เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส และมีการกวนตลอดเวลาด้วยความเร็ว 50 รอบต่อนาที

Roux-flask 1.7 ลิตร

ภาพที่ 1 ระบบผลิตก๊าซไฮโดรเจนในขวดแบบขนาด 1.7 ลิตร (แผนภาพ)

จากภาพที่ 1 สามารถเก็บตัวอย่างสารละลายเซลล์ เพื่อไปหาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ รวมทั้งวัดการเจริญเติบโต โดยเก็บตัวอย่างได้ทางปลายด้าน sampling ปิดปลายด้าน gas และเปิดปลายด้าน air เพื่อให้อากาศเข้ามาแทนที่เมื่อเวลาดูดตัวอย่างออกไป ชี้่งปลายด้าน air จะต่อ กับ air filter เพื่อกรองอากาศที่เข้ามาใน photobioreactor

1.5 การตรวจวัดค่าที่เกิดจาก Photobioreactor ผลิตก๊าซไฮโดรเจน ขนาด 1.7 ลิตร

1.5.1 การวัดปริมาตรก๊าซไฮโดรเจนที่แบคทีเรียสังเคราะห์แสงผลิตขึ้น

วัดปริมาตรก๊าซไฮโดรเจนที่แบคทีเรียสังเคราะห์แสงผลิตขึ้นทุก ๆ 6 ชั่วโมง เป็น

ระยะเวลา 5-10 วัน จนกว่าทั้งไม่มีการผลิตก๊าซไฮโดรเจน ถือเป็นวันสุดท้ายของการผลิตไฮโดรเจน โดยการวัดปริมาณก๊าซที่ผลิตได้ด้วยวิธีการแทนที่น้ำและวิเคราะห์ชนิดของก๊าซด้วยเครื่อง Gas Chromatography เพื่อยืนยันว่าเป็นไฮโดรเจน

1.5.2 การตรวจวัดการเจริญของเซลล์

ก) เก็บตัวอย่างจาก photobioreactor ทุก ๆ 6 ชั่วโมง วัดค่าความชื้นของเซลล์ใน

photobioreactor ที่ความยาวคลื่น 660 nm เปรียบเทียบกับ mg protein ของเซลล์ในการฟมาตรฐาน

ข) นำมารวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนเซลล์ โดยนำตัวอย่างจาก photobioreactor ที่เก็บตัวอย่างทุก ๆ 6 ชั่วโมง มาปั่นให้ละเอียด แล้วนำตัวอย่างที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ล้างตะกรอนเซลล์ 2 ครั้งด้วย normal saline และนำเซลล์ที่ได้ไปวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีนตามวิธีที่ปรับปรุงจากวิธีของ Lowry, et al. (1951)

ค) น้ำมูลิกิรัมของเซลล์แห้ง (dried cell weight, DCW) ของเซลล์แขวนลอยของตัวอย่างจาก photobioreactor ที่เก็บตัวอย่างทุก ๆ 6 ชั่วโมง และนำหน้าเซลล์แห้งทั้งหมด ในวันสุดท้าย โดยใช้เซลล์ที่ล้างตะกรอนเซลล์แล้ว โดยนำตะกรอนเซลล์ที่ได้ไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส จนกว่าทั้งน้ำหนักคงที่

หากความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณโปรตีนเซลล์ มูลิกิรัมเซลล์แห้ง และค่าความชื้นของเซลล์ จะได้เป็นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าความชื้นของเซลล์กับปริมาณโปรตีนเซลล์ และกราฟความสัมพันธ์ระหว่างมูลิกิรัมเซลล์แห้งกับค่าความชื้นของเซลล์ ในรายงานนี้เสนอค่าเป็น มูลิกิรัมเซลล์แห้ง

1.5.3 การตรวจวัดค่าพีเอชของอาหารเลี้ยงเชื้อ

วัดค่าพีเอชของ cell suspension ขณะเซลล์เจริญทุก ๆ ครั้งในตัวอย่างที่เก็บจาก photobioreactor ด้วยเครื่องวัดพีเอช CyberScan 20

ผลและวิจารณ์

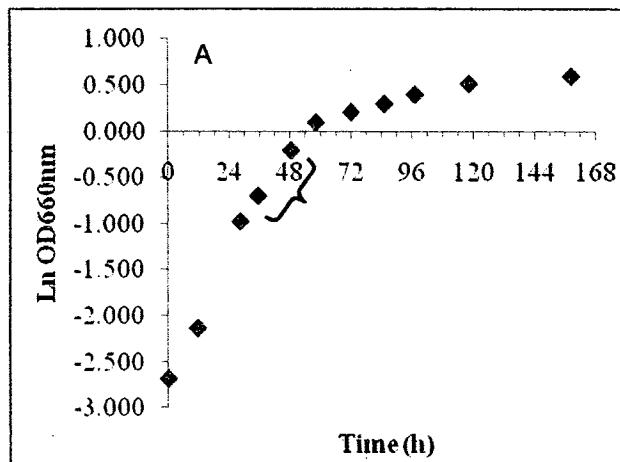
2. การศึกษาการผลิตก๊าซไฮโดรเจนในขนาดแบบขนาด 1.7 ลิตร เมื่อกำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ

2.1 อายุของเชื้อเริ่มต้น

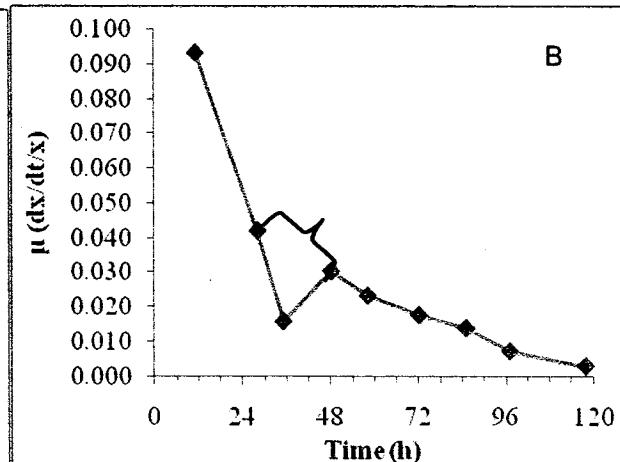
จากรายงานการศึกษาโดยกลุ่มนักวิจัย พบร่วม ช่วงที่เหมาะสมสำหรับแบคทีเรียสังเคราะห์แสงในการผลิตไฮโดรเจนแตกต่างกันเล็กน้อย ส่วนใหญ่ใช้แบคทีเรียที่เจริญอยู่ในช่วง late log phase (Watanabe, et al., 1980, 1981; Yoneyama, et al., 1981, 1982, 1983; Buranakarl, et al., 1982, 1984, 1985, 1986 a,b,c, 1988) ไปจนถึง early stationary phase (Sasikala et al., 1995) รายงานของ Basak, et al. (2007)

ใช้ช่วงก้าวในกระบวนการเจริญช่วง exponential phase ดังนั้น จึงทดลองหาเวลาที่เป็นระยะ late logarithmic phase เมื่อเพาะเลี้ยงในขวด inoculum ที่จะนำมาใช้ ปริมาตร 380 มล.

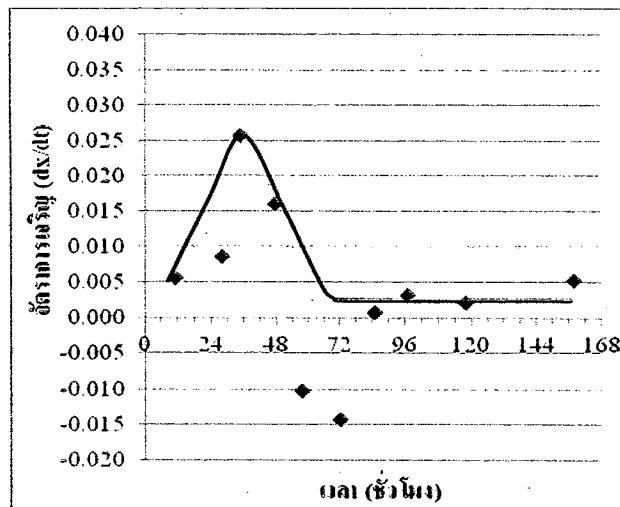
(A)

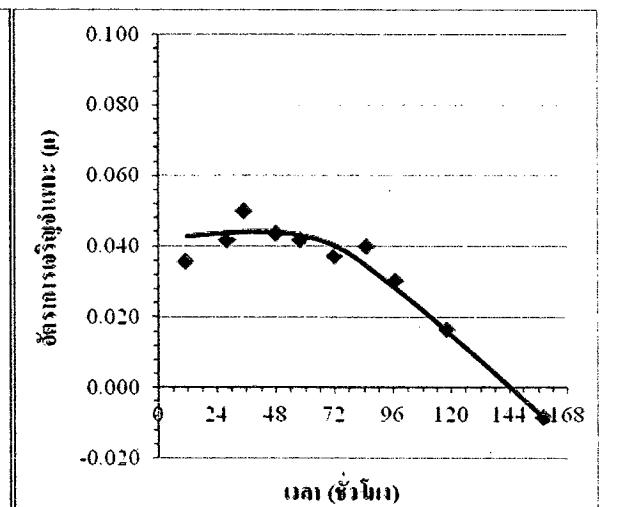
(B)

(C)

(D)

ภาพที่ 2 การเจริญของแบคทีเรียส์เคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 แสดงเป็นค่า ln ของอัตราการเจริญและเป็นค่าการคูณลึ่งแสงที่ 660 นาโนเมตร (A) และ ln ของอัตราการเจริญจำเพาะ (μ) และเป็นค่าการคูณลึ่งแสงที่ 660 นาโนเมตร (B) ค่า ln ของอัตราการเจริญแสดงเป็น mg.เซลล์แห้ง/เวลา (C) และ ln ของอัตราการเจริญจำเพาะ (μ) แสดงเป็นค่า mg.เซลล์แห้ง/เวลา (D) เพาะเลี้ยงในภาชนะหลอดมาตรฐานที่มีกรด malic เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง 1,000 ลักซ์ ในขวด inoculum ที่จะนำมาใช้ ปริมาตร 380 มล.

อัตราการเจริญจำเพาะ (specific growth rate) เป็นค่าที่บอกรความเร็วของการเพิ่มจำนวนเซลล์ ยิ่งมีค่ามากยิ่งเพิ่มจำนวนมากยิ่งเพิ่มจำนวนเซลล์ได้รวดเร็ว ถ้าเซลล์ไม่มีการเจริญค่า μ มีค่า = 0 ในช่วง exponential phase ค่า μ ค่อนข้างคงที่ นั่นคือ จุดที่มีอัตราการเพิ่มจำนวนเซลล์ dx/dt เพิ่มขึ้นตาม x ที่

เพิ่มขึ้น จากภาพที่ 2A, 2C ผู้ตัวการเจริญของแบคทีเรียสังเคราะห์แสงเพิ่มขึ้นจนกระทั่งชั่วโมงที่ 48 ผู้ตัวการเจริญลดลงจนกระทั่งคงที่ในชั่วโมงที่ 84 ซึ่งมีอพิจารณาด้วยตัวการเจริญจำเพาะ (ภาพที่ 2B, 2D ช่วงที่มีผู้ตัวการเจริญจำเพาะหรือ μ ค่อนข้างคงที่ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 24-58 ซึ่งอยู่ในช่วง exponential phase

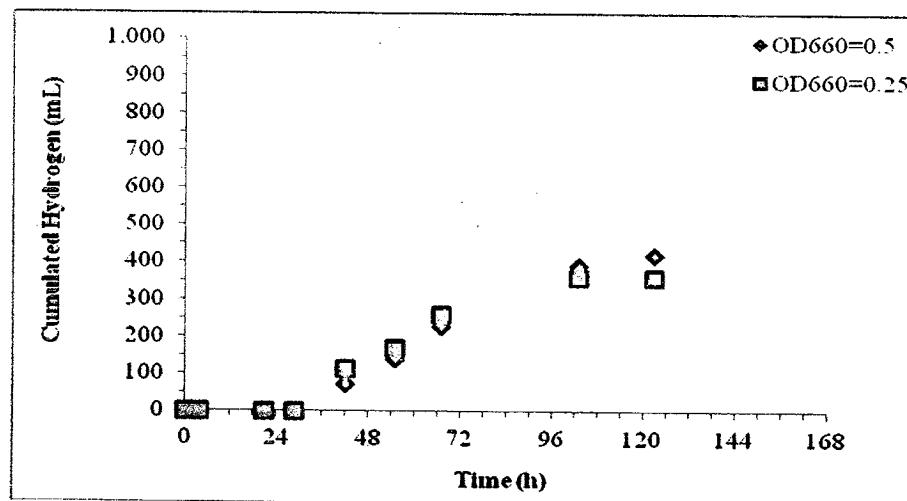
ผลการทดลองที่ได้จากค่าอัตราการเจริญ และ อัตราการเจริญจำเพาะ (μ) (ภาพ 2) แสดงให้เห็นว่า ช่วง late log phase ของ *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ในอาหารเหลวมาตรฐานที่มีกรด malic เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง ที่ 40 องศาเซลเซียส คือชั่วโมงที่ 32-48 เป็นช่วงที่มีความเหมาะสมจะนำมาใช้เป็นแบคทีเรียเริ่มต้นสำหรับการเลี้ยงแบคทีเรียสังเคราะห์แสงในแต่ละการทดลอง

2.2 ปริมาณเชื้อเริ่มต้น (starter culture) ต่อการผลิตไฮโดรเจน

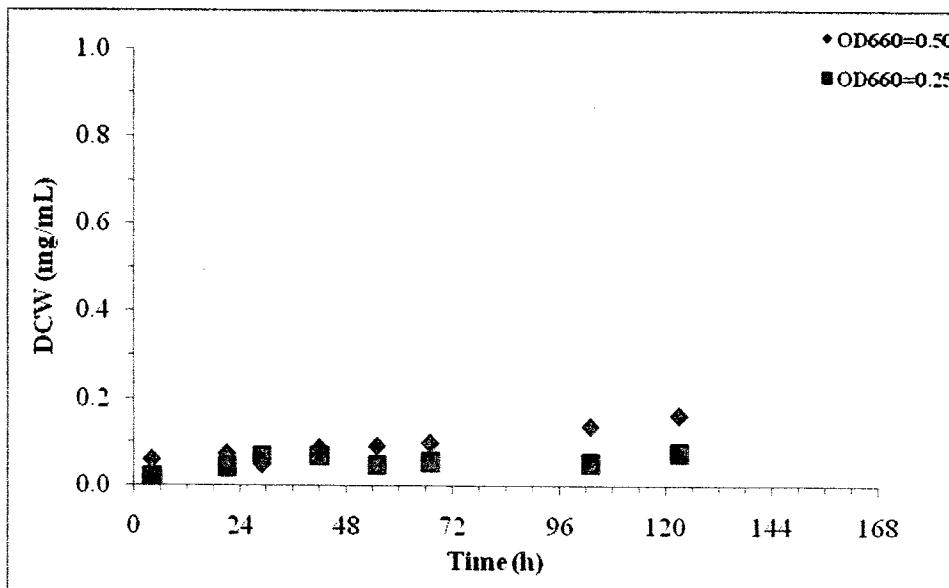
ทดลองใช้ปริมาณเชื้อเริ่มต้น (starter culture) ที่ต่างกัน 2 ค่า โดยกำหนดปริมาณเซลล์เริ่มต้น เป็นค่าความชุ่นที่ความยาวช่วงคลื่น 660 nm (OD_{660}) 2 ค่า คือ 0.25 และ 0.5 ต่อการผลิตไฮโดรเจน

แบคทีเรีย *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ที่มีค่า OD_{660} 0.25 และ 0.5 มีจำนวนเซลล์เท่ากับ 0.105 และ 0.21 mg DCW/mL ตามลำดับ

ผลการทดลอง (ภาพที่ 3) แสดงให้เห็นว่าปริมาณไฮโดรเจนสะสมเมื่อเซลล์เริ่มต้นมีค่า OD_{660} 0.5 หรือ 0.25 ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างของประสิทธิภาพของเซลล์ในการผลิตไฮโดรเจน เพราะเซลล์เริ่มผลิตไฮโดรเจนในชั่วโมงที่เท่ากัน ระยะเวลาในการผลิตไฮโดรเจนเท่ากันและ อัตราการผลิตเป็นมิลลิลิตรต่อลิตร ของเชื้อต่อ ชม. ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม พอดังเกตได้ว่า เมื่อใช้ เซลล์เริ่มต้นปริมาณน้อยกว่า (ค่า OD_{660} 0.25) จะมีอัตราการผลิตน้อยกว่าเล็กน้อย ดังนั้น จึงเลือกใช้เซลล์เริ่มต้นที่มีค่า $OD_{660}=0.5$ สำหรับเป็นสารละลายน้ำที่ต่อไป แสดงให้เห็นว่า ปริมาณเซลล์เริ่มต้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ควบคุมการเติบโต การเพาะเลี้ยง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ในระบบกึ่งต่อเนื่อง (semi-continuous) เพื่อผลิตก๊าซไฮโดรเจน

ภาพที่ 3 ปริมาณก๊าซไฮโดรเจนสะสม (มล.) ที่ผลิตโดยแบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ใน photobioreactor ขนาด 1.7 ลิตร ภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง 3,000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ปริมาณเซลล์เริ่มต้น เมื่อวัดความชุ่นให้ค่าการดูดกลืนแสงที่ 660 นาโนเมตร =0.5, 0.25

ภาพที่ 4 ปริมาณมิลลิกรัมเซลล์แห้ง (มก./มล.) ของแบคทีเรียสีแดง *Rubrivivax gelatinosus* SB24

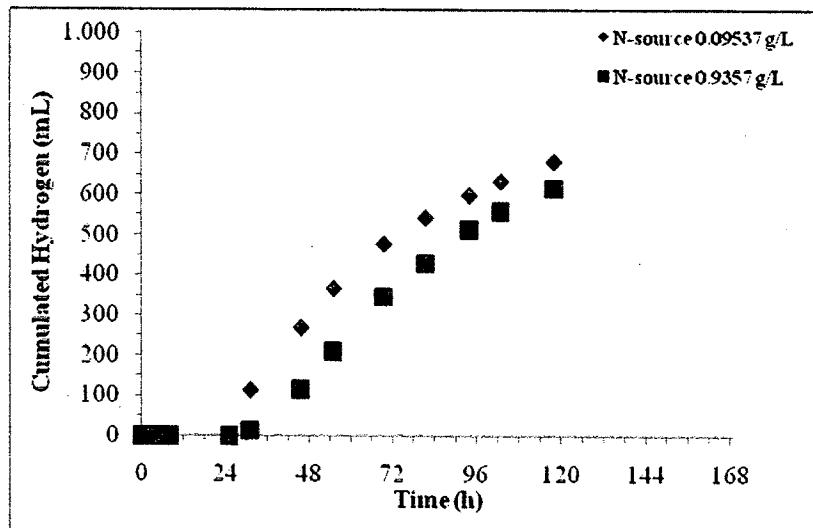
ภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง 3000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ปริมาณเซลล์เริ่มต้น เมื่อวัดความชื้น ให้ค่าการดูดกลืนแสงที่ 660 นาโนเมตร $=0.5, 0.25$

2.3 ปริมาณของแหล่งในต่อเจนต่อการผลิตไออกไซโดเจน

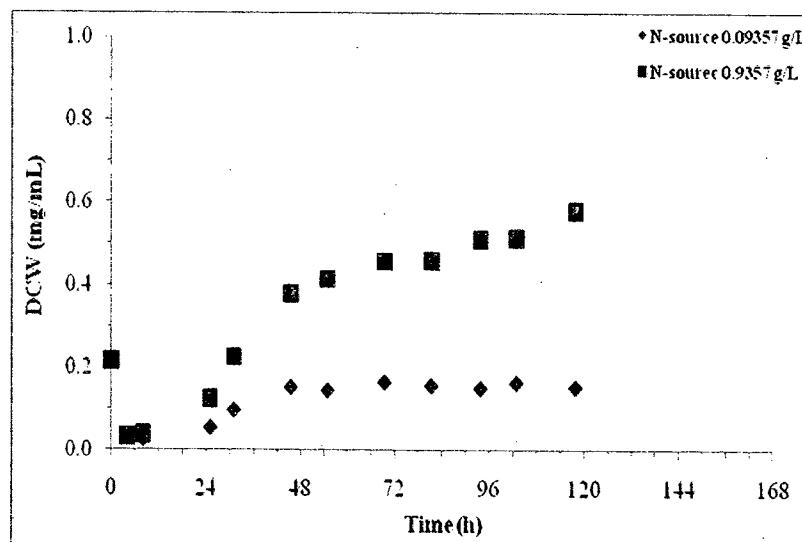
กลไกการผลิตไออกไซโดเจนเกิดได้ดีในสภาวะที่มีแหล่งในต่อเจนจำกัด และต้องไม่เป็นสารอนินทรีย์ในต่อเจน เนื่องจากมีผลยับยั้งเอนไซม์สำคัญในกลไก การทดลองนี้ จึงใช้ glutamic acid และลดปริมาณในต่อเจนลงจากอาหารมาตรฐาน 10 เท่า คือ จาก 5 mM (0.9357 กรัม/ลิตร) ลงเหลือ 0.5 mM (0.09357 กรัม/ลิตร) ผลการทดลองดังภาพที่ 5 แสดงว่า การลดปริมาณแหล่งในต่อเจนลง 10 เท่ามีผลช่วยทำให้เซลล์ผลิตไออกไซโดเจนได้มากขึ้นแม้เพียงเล็กน้อย แต่ทำให้เซลล์เริ่มผลิตก้าวได้เร็วขึ้น เช่น ในช่วง惰性ที่ 31 วัดปริมาณไออกไซโดเจนจากเซลล์ที่เจริญในที่มีภูมิอากาศมาตรฐาน 0.5 mM ได้ 115 มล. ในขณะที่ในอาหารมาตรฐานเพียงเริ่มผลิต ก้าวชาวด้วย 12.5 มล. และอัตราการผลิตไออกไซโดเจนก็สูงกว่าด้วย

แต่การลดปริมาณแหล่งในต่อเจนมีผลเสียต่อการเจริญของเซลล์อย่างชัดเจน (ภาพที่ 6) คือ เซลล์เจริญเข้าสู่ log phase ช้ากว่าและให้ปริมาณเซลล์ที่ ช.m.ที่ 120 ลดลงกว่าอาหารมาตรฐาน 3 เท่า

เมื่อคิดปริมาณไออกไซโดเจนที่เซลล์ผลิตได้ ได้ผลว่า เมื่อใช้อาหารมาตรฐานที่มี L-Glutamic acid 5 mM ความสามารถของเซลล์ในการผลิตไออกไซโดเจน เท่ากับ 1.83 มิลลิลิตรไออกไซโดเจนต่อเซลล์ 1 มิลลิกรัม และ เมื่อลดปริมาณ L-Glutamic acid ลง 10 เท่า ความสามารถของเซลล์ในการผลิตไออกไซโดเจนเพิ่มขึ้น 3 เท่า คือ เซลล์ผลิตไออกไซโดเจนได้ 5.74 มิลลิลิตรต่อเซลล์ 1 มิลลิกรัม สรุปได้ว่า การจำกัดปริมาณแหล่งในต่อเจนชนิด glutamate มีผลส่งเสริมกลไกในเซลล์ให้ผลิตไออกไซโดเจนได้ดีขึ้น แต่การจำกัดปริมาณแหล่งในต่อเจนมากไป อาจมีผลให้เซลล์ขาดแคลนแหล่งในต่อเจนสำหรับการสร้างเซลล์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้เกิดความสมดุล ระหว่างปริมาณที่เซลล์จะนำไปเพิ่มจำนวนเซลล์และปริมาณที่ส่งเสริมกลไกการผลิตก้าวของแต่ละเซลล์

ภาพที่ 5 ปริมาณก๊าซไฮโดรเจนสะสม (มล.) ที่แบคทีเรีย *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ผลิตในอาหารที่มีปริมาณแหล่งไนโตรเจนเป็น L-Glutamic acid ในปริมาณต่างกัน คือ 0.9357 และ 0.09357 กรัม/ลิตร และมีกรด malic เป็นแหล่งให้อิเล็กตรอนและแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง 3,000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 6 ปริมาณมิลลิกรัมเซลล์แห้ง (มก./มล.) ของแบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ที่เจริญในอาหารที่มีปริมาณแหล่งไนโตรเจนเป็น L-Glutamic acid ในปริมาณต่างกัน คือ 0.9357 และ 0.09357 กรัม/ลิตร และมีกรด malic เป็นแหล่งให้อิเล็กตรอนและแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง 3,000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

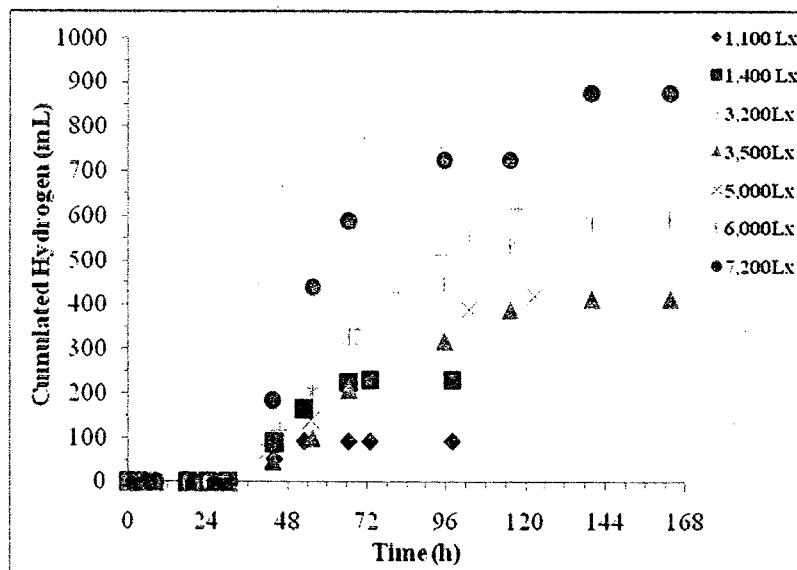
2.4 แสงต่อการผลิตไฮโดรเจน

จากการทดลอง สรุปได้ว่ากลไกในการผลิตไฮโดรเจนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับการเจริญ (ภาพที่ 9) กลไกการสังเคราะห์แสงที่เกิดที่ผนังเซลล์ กลไกทั้งสองแห่งอิเล็กตรอนจากการสังเคราะห์แสงกันเองอย่างไรก็ตาม เซลล์ก็ต้องการอิเล็กตรอนเพื่อใช้สร้างพลังงานและโปรดีน รวมทั้งสาร derivative ของรงค์วัตถุที่จำเป็นในการสังเคราะห์แสง พぶว่า ยิ่งเพิ่มความเข้มแสงมากขึ้น อิเล็กตรอนจะถูกนำไปใช้ในกระบวนการผลิตไฮโดรเจนมากกว่าการเจริญ ความเข้มแสงสูงกว่ามีผลดีมากกว่าต่อการผลิตไฮโดรเจน (ภาพที่ 7)

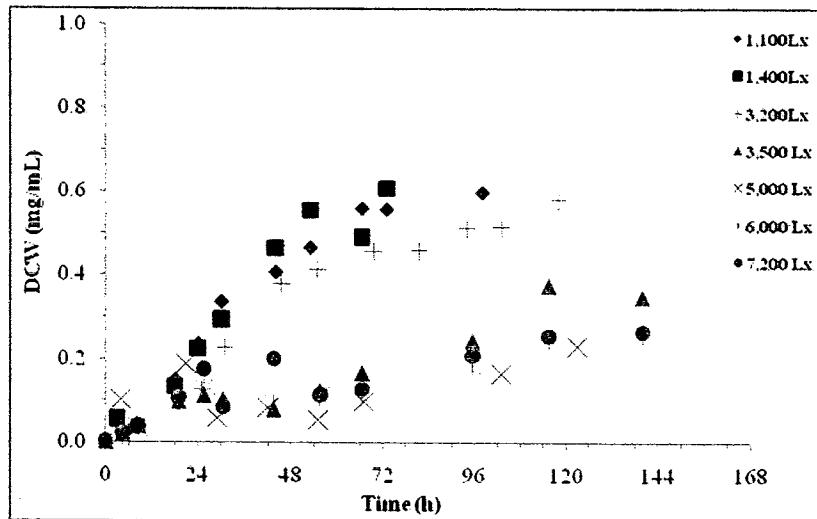
เมื่อความเข้มแสงสูงถึง 7,200 ลักซ์ สายพันธุ์ *Rubrivivax gelatinosus* SB24 เจริญ ผลิต

ไฮโดรเจนสะสมได้สูงถึง 877 มล. นิชม. ที่ 96 และให้อัตราการผลิตที่เร็วกว่าเมื่อใช้ความเข้มแสงที่ต่ำกว่า เช่น เมื่อเปรียบเทียบกับความเข้มแสง 1,100 ลักซ์ แบปคที่เรียบผลิตไฮโดรเจนได้มากกว่าถึง 7.5 เท่า ที่ความเข้มแสง สูงถึง 7,200 ลักซ์ อัตราการผลิตไฮโดรเจนสูงสุด เท่ากับ 10 มิลลิตร/ลิตร/ชั่วโมง อัตราการผลิตไฮโดรเจนต่อ 1 เชลล์ (คิดในวันสุดท้าย) เท่ากับ 1.95 มิลลิตร/ไฮโดรเจนต่อมิลลิกรัมเชลล์แห้ง (ภาพที่ 7)

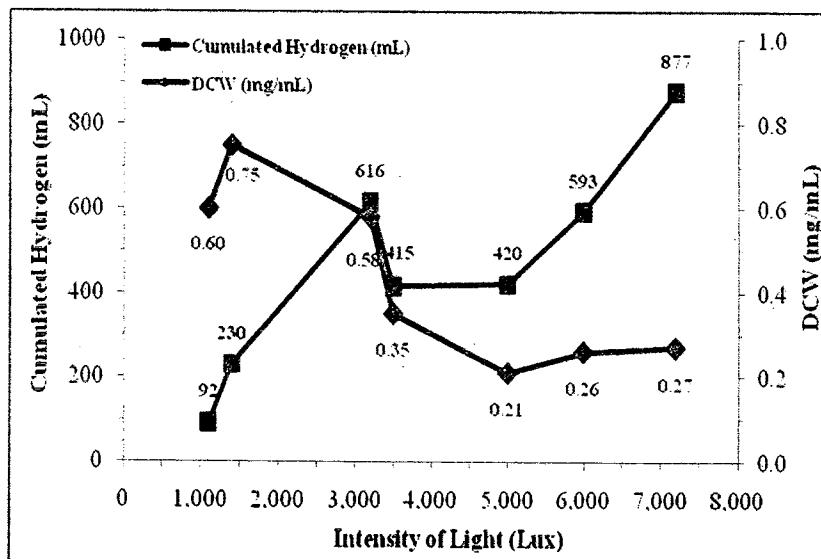
สำหรับการเจริญของเชื้อเมื่อเพิ่มความเข้มแสง (ภาพที่ 8) พบว่า ไม่สามารถได้ค่าจิงของกาจเจริญได้ เนื่องจากเมื่อเพิ่มความเข้มแสง จากน้อยไปมาก เกิดปรากฏการณ์ที่ยังเพิ่มความเข้มแสงขึ้น เชลล์ยัง เกาะที่ข้าง reactor มากรีนแล้ว/หรือตกตะกอนมากขึ้น สงผลให้ไม่สามารถเก็บตัวอย่างเชลล์มาวัดค่าได้ ถูกต้อง ปริมาณเชลล์แห้งในภาพที่ 8 ในช่วงชม. ต่างๆ ที่เก็บตัวอย่างจึงเป็นแค่ค่าที่แสดงปริมาณเชลล์ แขวนลอย และไม่ใช้ค่าจิงของการเจริญ

ภาพที่ 7 ปริมาณไฮโดรเจนสะสม (มล.) ที่ผลิตโดยแบปคที่เรียบสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ภายใต้ สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ที่ความเข้มแสงต่างๆ (1,100 1,400 3,200 3,500 5,000 6,000 และ 7,200 ลักซ์)

ภาพที่ 8 ปริมาณของเซลล์แขวนลอยที่ไม่เกะกะข้าง photobioreactor ของแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ตามเวลาต่างๆ คิดเป็นมิลลิกรัมเซลล์แห้ง (มก./มล.) ภายใต้สภาวะไว้ออกซิเจนแบบมีแสง อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ที่ความเข้มแสงต่างๆ (1,100 1,400 3,200 3,500 5,000 6,000 และ 7,200 ลัก्स)

ภาพที่ 9 ปริมาณไฮโดรเจนสะสมสูงสุด (มล.) ที่ผลิตโดยแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 และปริมาณมิลลิกรัมเซลล์แห้งในวันสุดท้าย (มก./มล.) ที่เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไว้ออกซิเจนแบบมีแสง อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ที่ความเข้มแสงต่างๆ (1,100 1,400 3,200 3,500 5,000 6,000 และ 7,200 ลัก्स)

3. การผลิตไฮโดรเจนโดยแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 แบบกึ่งต่อเนื่อง

กำหนดปัจจัยในการศึกษาเบื้องต้นที่จะผลิตไฮโดรเจนด้วยระบบกึ่งต่อเนื่องในครั้งที่ 1 นี้ใช้อาหารเหลวมาตรฐาน ที่มี DL-Malic acid เป็นแหล่งคาร์บอนและแหล่งอิเล็กตรอน ใช้กรดกลูตامิก (L-Glutamic acid) เป็นแหล่งในต่อเนื่อง เพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไว้ออกซิเจนแบบมีแสง 5,000 ลัก्स อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

การทดลองนี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดปัจจัยที่จะทำการทดลองในการผลิตไฮโดรเจนแบบกึ่งต่อเนื่อง ทั้งใน repeated batch และ repeated fed-batch

3.1 การทดลองที่ 1

ใช้อาหารเหลวมาตรฐานที่มี กรดกลูตามิค 5.0 mM (0.9357 กรัม/ลิตร) และ DL-Malic acid 30.0 mM (4.0227 กรัม/ลิตร) ในขนาดความจุ 1,700 มล. ติดตาม profile การสร้างไฮโดรเจนในเวลาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แล้วทุกๆ 96 ชั่วโมง คือ ช.m.ที่ 96, 192 และ 288 ชั่วโมง นำสารละลายเซลล์ออกบวมตัว 5% และเติมอาหารเหลวมาตรฐานใหม่ลงไป โดยกำหนดให้มีอัตราการเติมอาหารเหลวใหม่ลงไป จะได้ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิค 10 เท่าจากอาหารมาตรฐานเริ่มต้น ส่วนความเข้มข้นสุดท้ายของกรดมาลิกยังเท่าเดิม คือ 30.0 มิลลิโนลาร์ (หันนี้เนื่องจากผลการทดลองที่ผ่านมา พบร่วม ที่ความเข้มข้นของกรดกลูตามิคลดลง 10 เท่า ช่วยทำให้อัตราการผลิตไฮโดรเจนสูงขึ้น) การทดลองนี้ จัดเป็นการเพาะเลี้ยงแบบ repeated fed batch คือการเติมสารอาหารใหม่และเติมในความเข้มข้นหรือปริมาณน้อยๆ

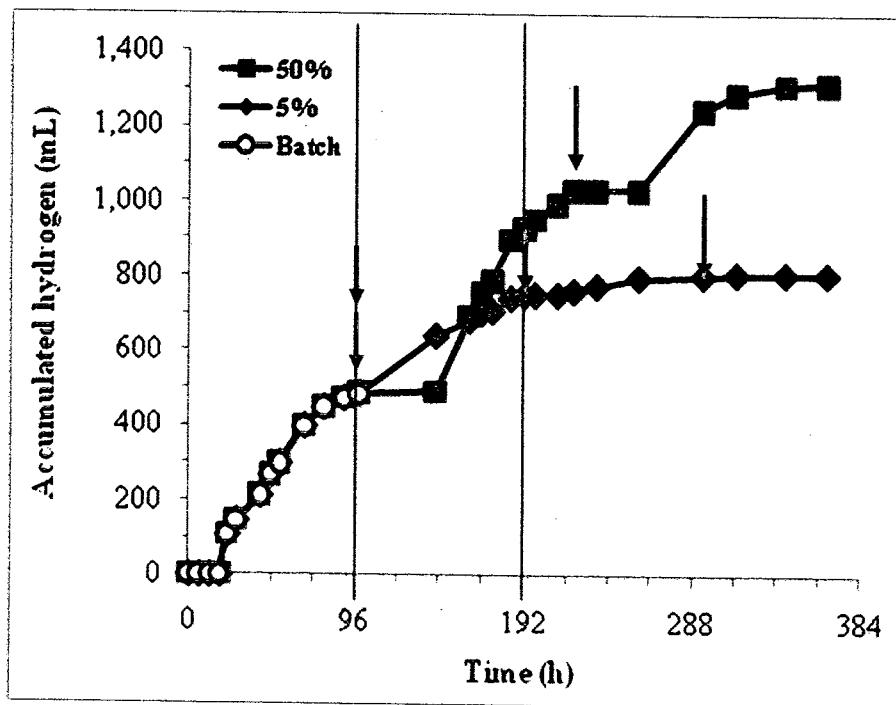
3.2 การทดลองที่ 2

ใช้อาหารเหลวมาตรฐานที่มีกรดกลูตามิค 5.0 mM (0.9357 กรัม/ลิตร) และ DL-Malic acid 30.0 mM (4.0227 กรัม/ลิตร) ในขนาดความจุ 1,700 มล. ติดตาม profile การสร้างไฮโดรเจนในเวลาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และ เมื่อการผลิตไฮโดรเจนเริ่มคงที่ (คือ ที่ชั่วโมงที่ 96 และ 220) นำสารละลายเซลล์ออก 50% ของปริมาตรการหมัก (850 มล.) และเติมอาหารเหลวมาตรฐานใหม่ลงไป ให้ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิค เท่ากับ 5.0 มิลลิโนลาร์ และความเข้มข้นสุดท้ายของกรดมาลิกยังคงเท่าเดิม การทดลองนี้จัดเป็น repeated batch คือ การใช้สารละลายเซลล์เดิมที่เจริญช่วง late log phase มาเป็นเชื้อเริ่มต้นในขั้นต่อไปเมื่อเติมอาหารใหม่

ภาพที่ 10 เปรียบเทียบการเพาะเลี้ยงเชื้อในขนาด 1.7 ลิตร ที่เพาะเลี้ยง 2 วิธี คือ แบบ repeated fed batch และ repeated batch จะเห็นว่าลักษณะการผลิตก้าวไฮโดรเจน มี profile เหมือนกันในรอบแรก (0-96 ช.m.) และเป็นลักษณะเดียวกับการเพาะเลี้ยงเชื้อแบบ batch

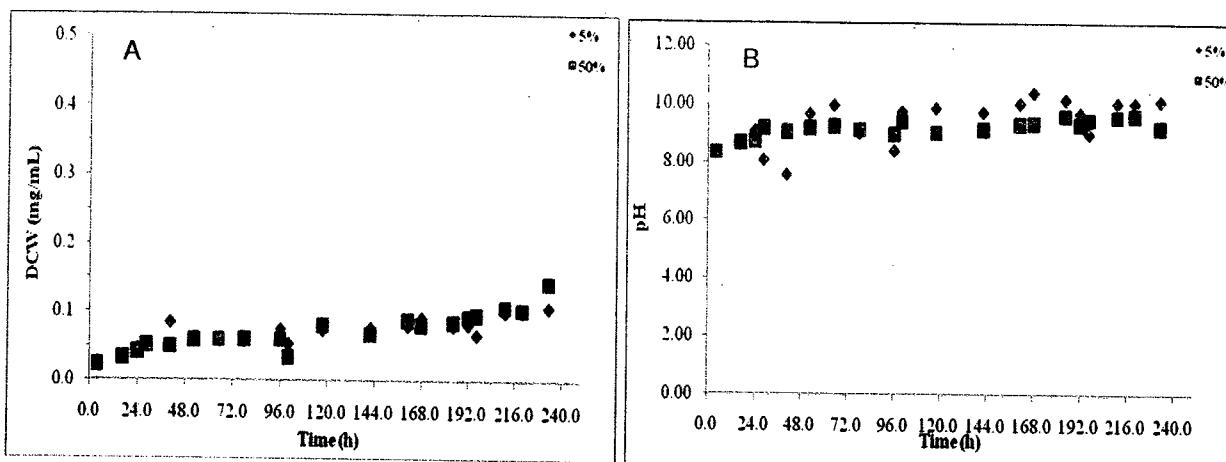
ภาพที่ 11 แสดงมิลลิกรัมเซลล์แห้ง (A) และการเปลี่ยนแปลง pH ใน reactor 1.7 ลิตรที่ผลิตก้าวไฮโดรเจนแบบ repeated fed batch และ repeated batch (B)

ผลการทดลอง พบร่วม ด้วยวิธีการเพาะเลี้ยงแบบ batch culture แบคทีเรียเริ่มผลิตไฮโดรเจนในช.m.ที่ 24 ยัตราชารผลิตไฮโดรเจนจะสูงในช่วงสั้นๆ เนพาะตั้งแต่ช.m.ที่ 18-29 ได้ 12 มล./ลิตร/ชั่วโมง และค่อยๆ ลดยัตราชารผลิตลงเหลือ 3-4 มล./ลิตร/ชั่วโมง และที่ช.m.ที่ 96 อัตราชารผลิตก้าวข้างมากและหยุดในช.m.ที่ 123 ได้ไฮโดรเจนสะสมอยู่ในช่วง 450-500 มล.

ภาพที่ 10 ปริมาณก๊าซไฮโดรเจนสะสม (มล.) ที่ผลิตโดยแบคทีเรียส์เครเวห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ภายใต้สภาวะไว้ออกซิเจนแบบมีแสง 5000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส โดยเปรียบเทียบ 2 วิธี คือ repeated fed batch ปริมาตรอาหารใหม่ที่เติมเข้าเป็น 5% และความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิค เป็น 0.5 mM และแบบ repeated batch ที่ปริมาตรอาหารใหม่และเซลล์ที่นำเข้าและเอาออกเป็น 50% ที่ทำให้ ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิคเป็น 5 mM

- ◆ ปริมาตรที่เอาออก และที่เติมอาหารใหม่ = 5% โดยให้ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิค เป็น 0.5 mM ↓ เติมทุกๆ 96 ชั่วโมง
- ปริมาตรที่เอาออกและที่เติมอาหารใหม่ = 50% โดยให้ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตามิค เป็น 5 mM ↓ เติมเมื่อปริมาณก๊าซที่ผลิตได้เริ่มคงที่ คือ ที่ช.m.ที่ 96 และ 220

ภาพที่ 11 ปริมาณเซลล์แห้ง (มก./มล.) ที่เปลี่ยนแปลงตลอดการทดลองเลี้ยงแบคทีเรียส์เครเวห์แบบกึ่งต่อเนื่อง (A)
ค่า pH ใน photobioreactor (B); Repeated fed batch (◆) Repeated batch (■)

เมื่อปรับปรุงระบบ ให้เป็นการเพาะเลี้ยงเชือแบบ repeated fed batch สามารถเพาะเลี้ยงแบคทีเรียให้ผลิตก๊าซไฮโดรเจนได้อย่างต่อเนื่อง จากช.m.ที่ 96 เป็นต้นไปได้โดยไม่มีระยะหยุดชะงัก เมื่อเพาะเลี้ยงไปจน

สิ้นสุดรอบที่ 2 คือที่ 192 ชม. ได้ไซโตรเจนสะสม 748 มล. และหยุดผลิตก๊าซไฮโตรเจนในชม.ที่ 313 ได้ไฮโตรเจนทั้งสิ้นประมาณ 800 มล. ซึ่งมากกว่าการเพาะเลี้ยงแบบ batch เกือบ 2 เท่า และสามารถยืดเวลาการผลิตได้เป็น 217 ชม. แต่ขัตตราการผลิตในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ลดลงรอบละ 50% และ หยุดผลิตในชั่วโมงที่ 313 ชม. แม้จะมีการเติมอาหารใหม่อีกในชม.ที่ 288 ก็ไม่พบว่ามีก๊าซไฮโตรเจนเกิดขึ้นอีก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การใช้แหล่งไนโตรเจนจำกัดเดิมไป ดังนั้นแม้ปริมาณแหล่งไนโตรเจน 5% จะเหมาะสมกับระบบ Batch แต่จะเห็นว่า ในระบบ Fed Batch ปริมาณไนโตรเจนขนาดนี้ยังไม่เหมาะสม

เมื่อใช้ ระบบ repeated batch มาปรับปูนการเพาะเลี้ยงเชือ โดยถ่ายอาหารเก่าพร้อมเซลล์บางส่วนออกไป แล้วเติมอาหารใหม่ในปริมาณ 50% ของ photobioreactor พบว่า แบคทีเรียให้ผลิตก๊าซไฮโตรเจนได้อย่างต่อเนื่องต่อจากชม.ที่ 96 เป็นต้นไป เช่นกัน และให้ปริมาณไฮโตรเจนดีกว่าระบบแรกและระบบเบ็ดเสร็จมาก แต่มีระยะหยุดช่วงหลังนำสารละลายเข้าออก ประมาณ 40 ชม. ก่อนแบคทีเรียจะเริ่มผลิตก๊าซไฮโตรเจนใหม่ในแต่ละรอบ ประสิทธิภาพในการผลิตก๊าซ (คิดจากอัตราการผลิตต่อคลิตรของเชือต่อชม.) ดีกว่าระบบแรก กล่าวคือ แบคทีเรียสามารถผลิตไฮโตรเจนได้ต่อเนื่องต่อไป ถึง 365 ชม. อัตราการผลิตคงที่ในทุกๆ รอบ ใกล้เคียงกับรอบที่ 1 ทำให้ได้ไฮโตรเจนสะสมมากกว่า 1,000 มล. ใน 233 ชม. (สิ้นสุดรอบที่ 2) และได้ไฮโตรเจนสะสมทั้งหมดมากกว่า 1,300 มล. เล็กน้อย ในชม.ที่ 365 ชม. (สิ้นสุดรอบที่ 3) ซึ่งเป็นปริมาณที่มากกว่าการผลิตไฮโตรเจนแบบ batch เกือบ 3 เท่า และมากกว่าระบบ repeated fed batch 1.6 เท่า เมื่อเปรียบเทียบอัตราการผลิตก๊าซในรอบที่ 2 และ 3 กับระบบ repeated fed batch ได้ผลที่ดีกว่ามาก และยังมีข้อสังเกตว่า ในรอบที่ 3 ระยะเวลาหยุดช่วงจากการผลิตสิ้นลงด้วย หากยังคงถ่ายเทอาหารเก่าและเติมอาหารใหม่ต่อไป ก็น่าจะยังคงการผลิตไฮโตรเจนในอัตราที่สูงนี้ต่อไปได้

วิธีการเพาะเลี้ยงทั้ง 2 ให้ปริมาณเซลล์เท่ากัน นั่นคือ เซลล์สามารถเจริญได้ในระบบทั้งสองไม่แตกต่างกัน ค่า pH ในระบบทั้งสองอยู่ในช่วง pH 9 มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อยในช่วงชม. ท้ายๆ ของการเจริญ แต่ละรอบก่อนเติมอาหารใหม่ เมื่อเติมอาหารใหม่ เซลล์นำไปใช้ในแมลง鞭อลีชีน แล้วทำให้ค่า pH กลับขึ้นไปที่ 9 แต่ในระบบ repeated fed batch การเปลี่ยนแปลงค่า pH มีมากกว่า

3.3 การทดลองที่ 3 (=repeated batch ที่กำหนดปริมาตรเรอาเข้าเรอาออก 3 ค่า 25,75,90)

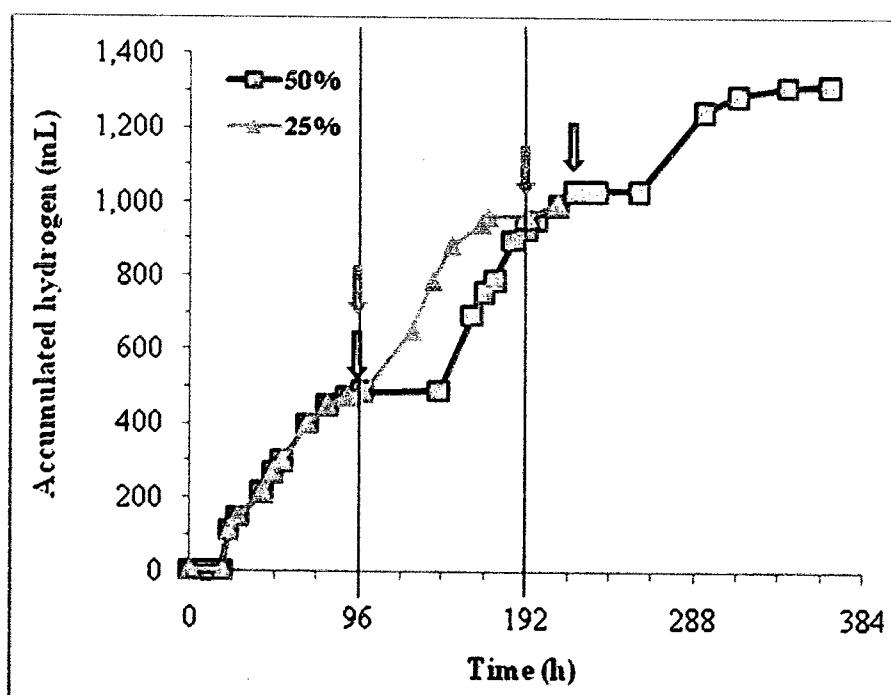
จากการเปรียบเทียบการผลิตไฮโตรเจนแบบกึ่งต่อเนื่องโดยแบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ใน repeated batch และ repeated fed-batch culture จึงเลือกใช้ระบบ repeated batch มาใช้เพาะเลี้ยงแบคทีเรีย เพื่อผลิตก๊าซไฮโตรเจน จากรายงานของ Radmann et. al., 2007 ที่รายงานการเพิ่มผลผลิตของเซลล์จุลินทรีย์ได้เมื่อใช้การเพาะเลี้ยงแบบ Repeated batch เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีรายงานถึงการใช้ Repeated batch เพาะเลี้ยงแบคทีเรียอีนแล้วสามารถเพิ่มปริมาณการผลิตไฮโตรเจนในกระบวนการ dark fermentation เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฮโตรเจนจากน้ำทึ้งโรงงานแบ่ง ด้วย แบคทีเรียผสม *Clostridium butyricum* และ *Enterobacter aerogenes* ที่สามารถเพิ่มขึ้นได้ถึง 70% (Yokoi et. al., 2002, Yokoyama et. al., 2007)

ดังนั้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตไอกิจกรรมโดยแบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ขึ้นไปอีก เรายังศึกษาเบอร์เซ็นต์ที่เหมาะสมของสารละลายที่ควรจะถ่ายเทเข้า-ออก ในระบบ repeated batch ระหว่าง 25, 75 และ 90% ของปริมาณห้องหมุด (1,700 มล.) เปรียบเทียบกับ 50% แต่การทดลองครั้งนี้ เติมอาหารใหม่เมื่อครบถ้วน 96 ชั่วโมง (ชั่วโมงที่ 96 และ 192) คือก่อนที่เซลล์จะหยุดสร้างก๊าซ โดยให้ความเข้มข้นสุดท้ายของกรดกลูตامิคและกรดมาลิกคงที่ ปริมาตรสุดท้ายในระบบคงที่เท่ากับ 1,700 มล.

ผลการทดลองพบว่า ผลที่ดี คือปริมาณสารละลายและเซลล์ที่ถ่ายเทเป็น 25, 50% ที่ผลิตก๊าซได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันและ ในรอบที่ 2 ให้ปริมาณก๊าซสะสมเท่ากัน อัตราการผลิตเท่ากัน แต่เมื่อปริมาณสารละลายและเซลล์ที่ถ่ายเทเป็น 25% จะยังคงการสร้างก๊าซสักลัง 19 ชม. (ภาพที่ 12) ส่วนการถ่ายเทสารละลายเซลล์เข้า-ออกในปริมาณสูง คือ 75 และ 90% ให้ผลไม่ดีเท่า(ภาพที่ 13) ทั้งในแง่ของอัตราการผลิตที่ลดลงและปริมาณไอกิจกรรมสะสม และระยะเวลาที่การสร้างก๊าซที่นานกว่า

มีการเปลี่ยนแปลงค่า pH ที่ลดลงเล็กน้อยในช่วงชม. ท้ายๆ ของการเจริญแต่ละรอบก่อนเติมอาหารใหม่ เช่นกัน เมื่อเติมอาหารใหม่ เซลล์นำไบโอะเคมีไปใช้ในเมแทบอลิซึม แล้วทำให้ค่า pH กลับขึ้นไปที่ 9 เช่นเดิม (ภาพที่ 14)

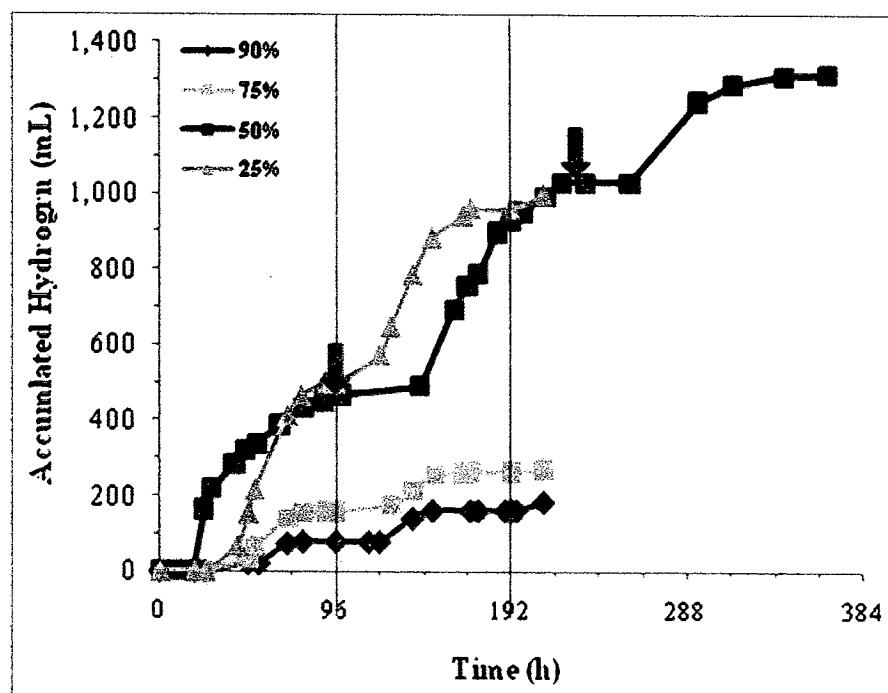
จากภาพที่ 15 จะเห็นว่า ก๊าซที่แบคทีเรียสายพันธุ์สร้างขึ้น เป็นก๊าซไอกิจกรรม เพียงชนิดเดียว

ภาพที่ 12 ปริมาณก๊าซไอกิจกรรมสะสม (มล.) ที่ผลิตโดยแบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 แบบกึ่งต่อเนื่อง Repeated batch ภายใต้สภาวะเรือออกซิเจนแบบมีแสง 5000 ลักซ์ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส โดยเปรียบเทียบปริมาณสารละลายและเซลล์ ที่นำเข้า-เอาออก ต่างๆ กัน คือ 25%, 75% และ 90% ตามลำดับ เปรียบเทียบกับ 50%

(▲ ปริมาณที่เอาออก-เติมอาหารใหม่ = 25% เติมทุกๆ 96 และ 192 ชั่วโมง)

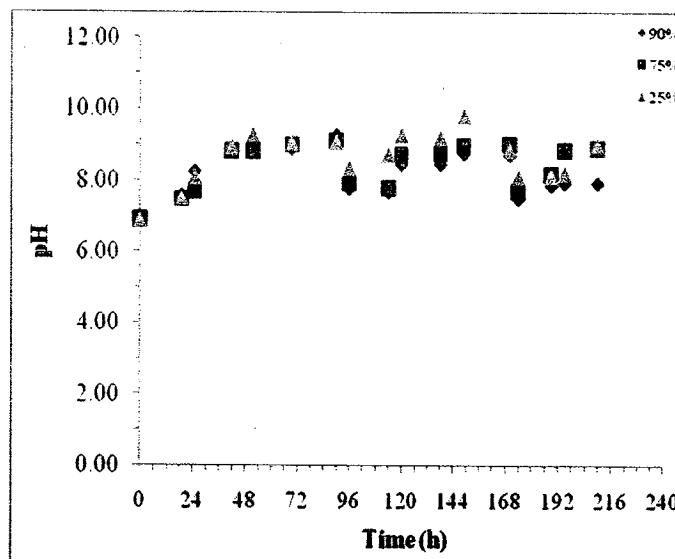
(◆ ปริมาณที่เอาออก-เติมอาหารใหม่ =50% เติมเมื่อปริมาณก๊าซเริ่มคงที่ คือ 96 และ 220 ชั่วโมง)

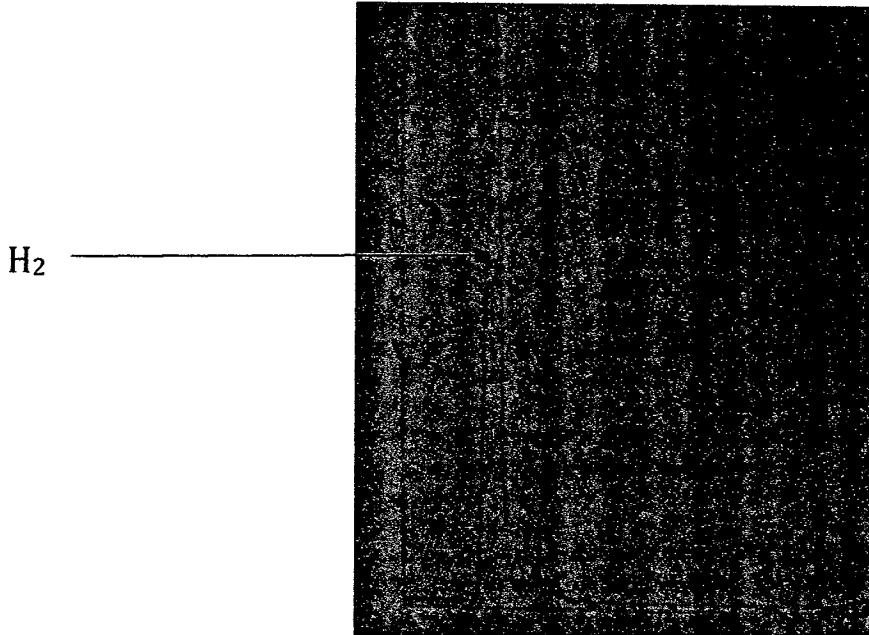
ภาพที่ 13 ปริมาณก๊าซไฮโดรเจนสะสม (มล.) ที่ผลิตโดยแบคทีเรียส์เคราะห์แสง *Rubrivivax gelatinosus* SB24 แบบกึ่งต่อเนื่อง Repeated batch ภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจนแบบมีแสง อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส โดยเปรียบเทียบปริมาณสารละลายเซลล์ที่นำเข้า-ออกออกต่างๆ กัน คือ 25% (425 มล.) 75% (1,2750 มล.) และ 90% (1,530) ตามลำดับ

(▲, □ และ ◆ ปริมาณที่เอาออก-เติมอาหารใหม่ = 25% 75% และ 90% ตามลำดับ เติมทุกๆ 96= ชั่วโมง (| 96 และ 192 ชั่วโมง)

(■ ปริมาณที่เอาออก-เติมอาหารใหม่ = 50% เติมเมื่อปริมาณก๊าซที่ผลิตได้เริ่มคงที่ คือ ↓ 96 และ 220 ชั่วโมง)

ภาพที่ 14 ค่า pH เมื่อเพาะเลี้ยงแบคทีเรียส์เคราะห์แบบกึ่งต่อเนื่อง Repeated batch

ภาพที่ 15 แสดงก้าชไฮโดรเจนเมื่อวัดโดยวิธี Gas Chromatography

(หมายเหตุ 2 peak หลังเป็น artifact เกิดจากการนี้ด GC ด้วยเข็มที่ใช้ พบว่าเกิดสมอ แม้เมื่อฉีด gas ที่เป็น control)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเบื้องต้นแบบ batch เมื่อเพาะเลี้ยงแบคทีเรีย *Rubrivivax gelatinosus* SB24 แบบ batch ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ Ormerod's ที่มีกรดมาลิก เป็นแหล่งคาร์บอนและแหล่งอิเล็กตรอน ได้ค่า /g และ อัตราการเจริญจำเพาะ (μ) ที่แสดงให้เห็นว่า เชลล์ที่มีการเจริญภายใต้สภาวะที่กำหนด ในช่วง late log phase คือช่วงอายุ 32-48 เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการนำมายield เพื่อผลิตก้าชไฮโดรเจน

การใช้ปริมาณเชลล์แบคทีเรียมตัน ที่มีจำนวนเชลล์เท่ากับ 0.21 mg DCW/mL และ 0.105 mg DCW/mL ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างของประสิทธิภาพของเชลล์ในการผลิตไฮโดรเจนอย่างเห็นได้ชัด เมื่อใช้ เชลล์ที่มีอายุ 32-48 ชม. พบว่าเริ่มผลิตไฮโดรเจนในช่วงนี้ที่เท่ากัน ระยะเวลาในการผลิตไฮโดรเจนเท่ากัน และ อัตราการผลิตเป็น mL./ลิตรของเชื้อ/ชม. ใกล้เคียงกัน แต่จากการทดลอง พบว่า การใช้จำนวนเชลล์ 0.21 mg DCW/mL จะเห็นอัตราการผลิตก้าชและปริมาณไฮโดรเจนสะสมมากกว่าเล็กน้อย ในกรณีนี้เสนอแนะ ให้ใช้ เชลล์เริ่มต้นเท่ากับ 0.21 mg DCW/mL

การเลี้ยงแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสงในสภาวะที่มีแหล่งไนโตรเจนจำกัด คือ กรด Glutamic เป็นปัจจัยที่สำคัญ เนื่องจากชนิดของไนโตรเจนมีผลต่อเอนไซม์ที่ควบคุมกระบวนการผลิตไฮโดรเจน และปริมาณ ในไนโตรเจนที่มากเกินไปมีผลยับยั้งเอนไซม์นั้น พบว่า L-Glutamic acid เป็นแหล่งไนโตรเจนที่เหมาะสมและไม่มีการใช้แหล่งไนโตรเจนที่เป็นสารอนินทรีย์ ผลการทดลองใน batch culture พบว่า เมื่อใช้ L-Glutamic acid 5 mM ความสามารถของเชลล์ในการผลิตไฮโดรเจน เท่ากับ 1.83 มิลลิลิตรไฮโดรเจนต่อเชลล์ 1 มิลลิกรัม และ เมื่อลดปริมาณ L-Glutamic acid ลง 10 เท่า ความสามารถของเชลล์ในการผลิตไฮโดรเจนเพิ่มขึ้น 3 เท่า คือ

เซลล์ผลิตไอกิจูโรเจนได้ 5.74 มิลลิลิตรต่อเซลล์ 1 มิลลิกรัม ดังนั้น การจำกัดปริมาณแหล่งไนโตรเจนชนิด glutamate มีผลส่งเสริมกล้าในเซลล์ให้ผลิตไอกิจูโรเจนได้ดีขึ้น

ความเข้มแสงที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อการผลิตไอกิจูโรเจนที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน แต่การเจริญของเซลล์ลดลง เมื่อเพิ่มความเข้มแสง และเกิดปراภากาражที่เซลล์死去ที่ข้าง reactor มากรขึ้นและ/หรือตกตะกอนมากขึ้น เมื่อเพิ่มความเข้มแสงขึ้น

สรุปได้ว่า ในผลิตก้าชไอกิจูโรเจนและการเจริญ ของแบคทีเรีย Rubrivivax gelatinosus SB24 นอกจากสภาวะการเพาะเลี้ยงภายใต้สภาวะไร้ออกซิเจน, มีแสง ที่อุณหภูมิสูง (40 องศาเซลเซียส) แล้ว ปัจจัย ที่สำคัญอื่นที่สำคัญ ได้แก่ อายุเชื้อร่วมตัน, ความเข้มแสง และปริมาณแหล่งไนโตรเจนที่จำกัด และปัจจัยที่ ควรพิจารณาด้วย คือปริมาณเซลล์ร่วมตัน

ในการผลิตไอกิจูโรเจนแบบเบ็ดเสร็จ (batch) แบคทีเรียร่วมผลิตก้าชใน ชม.ที่ 24 ผลิตก้าชได้นานเพียง 96 แล้วร่วมขั้ลงและหยุดในชม.ที่ 120 ได้ไอกิจูโรเจนสะสม 450-500 มล. ที่ชม.ที่ 96

ในการผลิตไอกิจูโรเจนแบบบึงต่อเนื่องแบบ repeated fed-batch ที่เติมอาหารใหม่ 5% ทุก 96 ชม. พบร่วง แบคทีเรียผลิตก้าชต่อเนื่อง โดยไม่มีระยะเวลาที่ชงักการผลิตก้าชในแต่ละรอบที่เติมอาหารใหม่ แต่ อัตราการผลิตในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ลดลงร้อยละ 50% ผลิตก้าชได้นาน 313 ชม. แล้วหยุดลง แม้จะมีการ เติมอาหารใหม่อีกในชม.ที่ 288 ก็ไม่พบการผลิตไอกิจูโรเจนเพิ่มขึ้นในรอบสุดท้าย ก้าชไอกิจูโรเจนสะสมในชม. สุดท้ายคือชม.ที่ 313 ได้ไอกิจูโรเจนสะสมประมาณ 800 มล. ซึ่งมากกว่าการเลี้ยงแบบ batch เกือบ 2 เท่า และ สามารถยืดเวลาการผลิตได้ไปได้อีก 193 ชม.

ในการผลิตไอกิจูโรเจนแบบบึงต่อเนื่องแบบ repeated batch มาปรับปรุงการเพาะเลี้ยงเชื้อ ให้ผลการ การผลิตไอกิจูโรเจนที่ดีกว่าระบบแรกมาก การผลิตไอกิจูโรเจนแบบ repeated batch นี้ กำหนดให้การถ่าย สารละลายเซลล์ออกจากระบบ 50% และเติมอาหารใหม่ปริมาตรเท่าเดิม ในชั่วโมงที่เซลล์หยุดผลิตไอกิจูโรเจน (คือ ที่ชั่วโมงที่ 96 และ 220) และควบคุมให้ปริมาตรในระบบคงเดิม และความเข้มข้นของแหล่งคาร์บอน แหล่งให้อิเล็กตรอนและแหล่งไนโตรเจนเท่าเดิม ผลกระทบลดลงสรุปได้ว่า สามารถผลิตไอกิจูโรเจนได้ต่อเนื่องถึง 365 ชม. และอาจ จะต่อไปอีก และได้ก้าชไอกิจูโรเจนทั้งหมดในชม.ที่ 365 มากรกว่า 1,300 มล. เมื่อเปรียบเทียบ กับการผลิตไอกิจูโรเจนแบบ batch ได้มากกว่าเกือบ 3 เท่า หากยังคงถ่ายเทือน้ำร่างและเติมอาหารใหม่ ต่อไป ก็น่าจะยังคงการผลิตไอกิจูโรเจนในอัตราที่สูงนี้ต่อไปได้

จากการนำระบบ repeated batch มาศึกษาต่อ เพื่อดูปรับเปลี่ยนปริมาณการถ่ายเทสารละลายเข้า-ออกในช่วง 25, 75 และ 90% ถ่ายเทสารละลายเซลล์ ทุกๆ 96 ชั่วโมง (คือ ชั่วโมงที่ 96 และ 192) ซึ่งเป็นเวลา ที่เซลล์เริ่มผลิตก้าชน้อยแต่ยังไม่นหยุดผลิตก้าช พบร่วง เมื่อปริมาณสารละลายและเซลล์ที่ถ่ายเทเป็น 25, 50% เซลล์ผลิตก้าชได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน และในรอบที่ 2 ให้ปริมาณก้าชสะสมเท่ากัน อัตราการผลิตเท่ากัน แต่พบว่า หากใช้ปริมาณสารละลายและเซลล์ที่ถ่ายเทเป็น 25% จะสามารถลดระยะเวลาทั้งการสร้างก้าชให้สั้น

ลงได้ถึง 19 ชม. คือเซลล์ใช้เวลาเพียง 24 ชม. ก็สามารถสร้างก๊าซใหม่ได้แล้ว การถ่ายเทสารละลายเข้า-ออก 25%-50% ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเจริญและค่า pH

สรุปได้ว่า สามารถปรับปรุงระบบการผลิตก๊าซไฮโดรเจนจาก *Rubrivivax gelatinosus* SB24 ได้ด้วย การเพาะเลี้ยงเซลล์แบบบีบตันเนื่องห้องแบบ repeated batch และ repeated fed batch และระบบที่ดีที่สุด คือ repeated batch และควรถ่ายเทสารละลายทุกๆ 96 ชั่วโมงปริมาณสารละลายถ่ายเทเข้า-ออก คือ 25-50% เวลาในการผลิตก๊าซนานขึ้นจาก 96 ชม. เป็น 365 ชม. การผลิตไฮโดรเจนจะมากขึ้น 3 เท่า ของการ เพาะเลี้ยงแบบเบ็ดเสร็จ ปริมาณสารละลายเติมเข้า-ออก และเวลาที่เติมก่อนเซลล์หยุดผลิตก๊าซไฮโดรเจน มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการผลิตก๊าซไฮโดรเจน

เอกสารอ้างอิง

1. Barbosa, M. J., J. M. S Rocha, J. Tramper and R. H. Wijffels. (2001). Acetate as a carbon source for hydrogen production by photosynthetic bacteria. *J. Biotechnol.* 85: 25-33.
2. Basak, N. and D. Das. (2007). The prospect of purple non-sulfur (PNS) photosynthetic bacteria for hydrogen production: The present state of the art. *World J. Microbiol. Biotech.* 23: 31-42.
3. Buranakarl, L.; Fan, C.Y.; Ito, K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Production of Molecular Hydrogen by Photosynthetic Bacterium with Raw Starch. (a) ICME Ann. Reports. 8 : 105-108. (b) ICME Ann. Reports. 8 : 367-368. (1985)
4. Buranakarl, L.; Fan,C.Y.; Ito, K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Production of Molecular Hydrogen by Photosynthetic Bacteria with Raw Starch. *Agric. Biol. Chem.* 49 : 3339-3341. (1985)
5. Buranakarl, L.; Ito, K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Purification and Characterization of a Raw Starch-digestive Amylase from Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacterium. *Enzyme Microbial Technology.* 10 : 173-179. (1988)
6. Buranakarl, L.; Ito, K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Raw Starch Digestive Amylase from Photosynthetic Bacteria. An abstract in the first Princess Chalabhorn Science Congress: International Congress on Natural Products. p. 180. (1987)
7. Buranakarl, L.; Ito, K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Amylase Responsible for Raw Starch Digestion in the Process of Hydrogen Production by Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacteria. *Ann. Reports of ICBioTech.* 9 : 310-311. (1986)
8. Buranakarl, L.; Ito,K.; Izaki, K. and Takahashi, H. Raw Starch-Digestive Amylase from Non-Sulfur Purple Photosynthetic Bacteria. *Microbial Utilization of Renewable Resources.* 5 : 114-119. (1986)
9. Buranakarl, L.; Okuda, S. and Takahashi, S. Hydrogen Production by Thermotolerant Photosynthetic Bacteria. *K.U. Science Journal.* 1:36-46. (1983)

10. Buranakarl, L.; Okuda, S.; Izaki, K. and Takahashi, H. Production of Molecular Hydrogen by Thermotolerant Purple Photosynthetic Bacteria. *ICME Ann. Reports.* 5 : 235-244. (1982)
11. Buranakarl, L.; Yoneyama, H. and Takahashi, H. Growth of Purple Non-sulfur Photosynthetic Bacterium at 45° C. *ICME Ann. Reports.* 7 : 392. (1984)
12. Buranakarl, L.; Yoneyama, H.; Iwata, T.; Kim; J.S.; Okuda,S.; Kampee, T.; Izaki, K. and Takahashi, H. Growth of Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacteria under High Temperature. *Bulletin of Japanese Society of Microbial Ecology.* 2(1) : 13-19. (1986)
13. Chitradon, Lerluck (Buranakarl) *, Wilawan Channarong, Mongkol Ngmjarearnwong and Numtip Dechprae. Biohydrogen from Phototrophic Bacteria, A Renewable Energy Potentially Combine with Fuel Cell. *Journal of Research in Engineering and Technology.* 5(3) : 183-201. (2008)
14. Giridhar R, Srivastava AK. 2001. Repeated fed-batch sorbose fermentation by *Gluconobacter oxydans*. *Chem. Biochem. Eng. Q.* 15: 127-9.
15. Mahakhan, Polson; Chintana Chobvijuk; Mongkol Ngmjareamwong; Savitr Trakulnalermsai; Christopher Bucke; Jisnuson Svasti; Weerasit Kanlayakrit and Lerluck Chitradon*. Molecular hydrogen production by a thermotolerant *Rubrivivax gelatinosus* using raw cassava starch as an electron donor. *Science Asia.* 31 (4) : 415-424. (2005)
16. Ngmcharoenwong, Mongkol; Chintana Chobvijuk; Naoki Abe; Patumporn Chim-anage; Sarote Sirisunsaneeyakul and Lerluck Chitradon. Capability in utilization of raw starch for hydrogen production by photosynthetic bacteria. *The Proceedings of 42nd Kasetsart University Annual Conference: Science.* p.160-167. (2004)
17. Ngmjarearnwong, Mongkol; Chintana Chobvijuk; Patumporn Chim-anage; Sarote Sirisunsaneeyakul and Lerluck Chitradon*. Utilization of Different Kinds of Raw Starch by non-sulfur purple Photosynthetic Bacteria for Hydrogen Production. *Abstract in Microbial Utilization for Recycling of Agricultural Waste.* NRCT-JSPS-DOST-LIPI-VCC. Mahidol University. March 7-8 2003.
18. Numtip Dechprae, Wilawan Channarong, Churapa Teerapatsakul, Lerluck Chitradon. Evaluation of Important Factors Affecting Hydrogen Photoproduction of *Rubrivivax gelatinosus* SB24. *The 36th Congress on Science and Technology of Thailand (STT36)* p. 228. (2010)
19. Numtip Dechprae¹, Nunthiya Hansupaluk², Lerluck Chitradon^{1*}. Statistical Methods Used in Optimizing Conditions of Biohydrogen Production. *The Proceedings of 48th Kasetsart Annual Conference.* February 3-5, 2010 p. 77-84 (2010).

20. Okuda, S.; Kampee, T. and Buranakarl, L. Isolation of Photosynthetic Bacteria, Antibiotic Producer and Brown Coal Utilizer. *ICME Ann. Reports*. 3:272. (1980)
21. Okuda, S.; Kim, J.S.; Iwata, T.; Ito, K.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H. Isolation of Photosynthetic Bacteria for Hydrogen Production in Thailand. *Microbial Utilization of Renewable Resources*. 2 : 163-166. (1981)
22. Radmann EM, Reinehr CO, Costa JAV. 2007. Optimization of the repeated batch cultivation of microalga *Spirulina platensis* in open raceway ponds. *Aquaculture*. 265: 118–26.
23. Sasikala, C. H., C. H. Raman and P. Raghuveer Rao. (1995). Regulation of simultaneous hydrogen photoproduction during growth by pH and glutamate in *Rhodobacter sphaeroides* O.U.001. *Int. J. Hydrogen Energy*. 20(2): 123-126.
24. Takahashi, H. and Buranakarl, L. Isolation of Photosynthetic Bacteria. *ICME Ann. Reports*. 6 : 305. (1983)
25. Takahashi, H.; Watanabe, K.; Kim, J.S.; Ito, K.; Buranakarl, L. and Kampee, T. Production of Hydrogen by Photosynthetic Bacteria Isolated from Thailand. *International Center of Cooperative Research and Development in Microbial Engineering*. ICME. Ann. Reports. 2 : 314. (1979)
26. Takahashi, H.; Okuda, S.; Kim, J.S.; Iwata, T.; Ito, K.; Buranakarl, L. and Kampee, T. Isolation of Photosynthetic Bacteria in Thailand. *ICME Ann. Reports*. 3:312. (1980)
27. Watanabe, K.; Kim, J.S.; Ito, K.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H. Thermostable Nature of Hydrogen Production by Non-Sulfur Purple Photosynthetic Bacteria Isolated in Thailand. *Agric. Biol. Chem.* 45(1): 217-222. (1981)
28. Watanabe, K.; Kim, J.S. ; Kampee, T.; Buranakarl, L. and Takahashi, H. Production of Hydrogen by Photosynthetic Bacteria from Thailand. *Microbial Utilization of Renewable Resources*. 1 : 181-185. (1980)
29. Watanabe, K.; Kim, J.S.; Ito, K.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H. Thermostable Nature of Hydrogen Production by Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacteria Isolated in Thailand. *ICME Ann. Reports*. 4 : 117-123. (1981)
30. Wilawan Channarong, Mongkol Ngmjareamwong, Lerluck Chitradon. Hydrogen, An Alternative Energy, from starch biomass by Purple Non-Sulfur Phototrophic Bacteria Isolated in Thailand. *The 36th Congress on Science and Technology of Thailand (STT36)* p. 229. (2010)
31. Yokoi H, Maki R, Hirose J, Hayashi S. 2002. Microbial production of hydrogen from starch-manufacturing wastes. *Biomass Bioenergy*. 22(5): 389–95.

32. Yokoyama H, Waki M, Moriya N, Yasuda T, Tanaka Y, Haga K. 2007. Effect of fermentation temperature on hydrogen production from cow waste slurry by using anaerobic microflora within the slurry. *Appl. Microbiol. Biotechnol.* 74(2): 474–83.
33. Yoneyama, H., Iwata, T.; Okuda, S.; Kim, J.S.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H. Some Properties of Thermotolerant Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacteria Isolated in the Bangkok Area. *ICME Ann. Reports*. 5 : 325. (1982)
34. Yoneyama, H.; Iwata, T.; Okuda, S.; Kim, J.S.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H. Isolation of Thermostable Nature Photosynthetic Bacteria. *ICME Ann. Reports* 4 : 396. (1981)
35. Yoneyama, H.; Iwata, T.; Okuda, S.; Kim, J.S.; Buranakarl, L.; Kampee, T. and Takahashi, H.. Non-sulfur Purple Photosynthetic Bacteria Capable of Growth at 45° C Isolated in the Bangkok Area. *ICME Ann. Reports*. 6 : 311-312. (1983)

หมายเหตุ : ให้ส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (ฉบับร่าง) จำนวน 3 ชุด ก่อน โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมิน / วิจารณ์ หากไม่มีการแก้ไข จะแจ้งให้ส่งเพิ่ม แต่หากมีความเห็นข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้ไข จะแจ้งให้ดำเนินการแก้ไข และให้ส่งรายงานผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ (ฉบับจริง) จำนวน 12 ชุด พร้อม Diskette ต่อไป